

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%

Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978

Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Proslave ob 25. aprilu

»Kruh boš jedel z znojem svojega čela«

»Ko sem te postavil v svet, sem jaz, Bog, hotel, da bi ti živel brez trpljenja, brez kazni, brez truda, brez znoja. Želel sem, da bi ti živel v veselju, neodvisen od telesnih potreb, v svobodi.

Toda ker ta gotovost ni v tvoje dobro, bom preklel to zemljo zaradi tebe: ne bo ti dajala kot prej svojih sadov, če je ne boš oral, se trudil, trpel. Kruh boš jedel z znojem svojega čela.«

S temi besedami veliki cerkveni oče sv. Janez Zlatousti razlaga smisel dela za vsakega kristjana: ne samo kot kazen za izgon iz raja, temveč kot tisto obliko ljubezni in čiščenja stvarstva in stvarnika (»bil sem lačen in ste mi dali jesti«), ki skupaj z molitvijo prispeva k polnosti krščanskega življenja. Še več: to je utelešenje molitve, molitev sama.

1. maj zato ni samo praznik »rdečih«; to pojmovanje se je uveljavilo v našem prostoru zaradi polarizacije, ki jo je povzročil povojni ideološki boj. Kristjani se tega dne spominjamo sv. Jožefa delavca. Zato je to praznik vseh, ki jim je delo pozitivna vrednota, vseh delavcev in celo vseh ubogih, brezposelnih, emarginiranih in vseh tistih, ki zanje skrbijo. Praznik je torej skupen, čeprav se praznovanje lahko izraža na različne načine. Pa tudi marksistična ideologija se je rodila in uveljavila v glavnem zaradi pomanjkanja občutljivosti takratne uradne Cerkve do revnih slojev družbe. In čeprav je marksistična ideologija potem degenerirala v razredni boj in iz tega v razne oblike diktature, se je Cerkev prav iz njenega opozorila vrnila k revnim, ubogim. Vrednota, ki je skupna, naj nas povezuje.

To velja še posebej danes, ko živimo v takoimenovani »družbi dveh tretjin«, to je v družbi, kjer dve tretjini ljudi živi v materialni gotovosti in zadoščenosti. Ostalo tretjino (»narod brodolomcev«, kot jo nekateri imenujejo) sestavljajo brezposelni, emarginirani, ki nimajo možnosti, da bi se dvignili iz pomanjkanja. V zahodnem svetu, ki se razvija v službi principa, po katerem tisti, ki že imajo, naj bi imeli vedno več, se danes prepad med tema dvema ekstremoma strašno večja. Isto razmerje velja potem med razvitim in nerazvitim svetom.

Delo naj bi bilo torej privilegirano področje uresničevanja krščanske solidarnosti. Sv. Bazilij Veliki pravi: »Delo je nuja ljubezni do bližnjega. S posredovanjem naše službe Bog daruje našim bratom, ki trpijo pomanjkanje, sredstva za preživljanje.«

Skrbno in uspešno delo naj ne bo torej počelo egoizma, ampak nasprotno zavedanje človeka omejenosti, ki mu je lastna, človeške soodvisnosti in končno odvisnosti od Boga. Sv. Janez Zlatousti pravi, da je Bog ustvaril stvari na tak način, da je to, kar je za nekoga dobro, nujno povezano s tem, kar nekdo drug potrebuje. Na tak način je svet poenoten. To pa pomeni, da »kdor bi želel sam uživati sadove od svojega dela, bi uničil življenje vseh« (sv. Janez Zlatousti).

Damjan Hlede

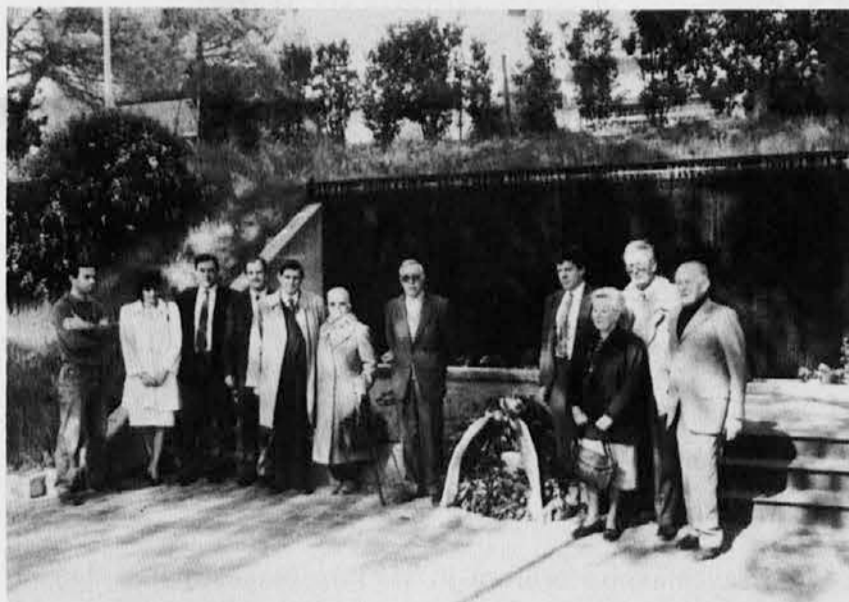
25. april in mi

V tej fazi italijanske notranje politike se partnerji iščejo in gledajo kako naprej. Berlusconi se do sedaj ni mudilo, ker je skušal najti dodatne zaveznike, da bi premostil nezadostno zastopstvo vladne koalicije v senatu. Do sedaj Berlusconi še ni uspel, čeprav se mu bo to prej ali slej posrečilo in bo premamil del Segnigjevega pakta ali pa Ljudske stranke. V tem pričakovanju so se razbohotile polemike tudi glede same Berlu-

sconijske kandidature za bodočega premiera, ki jo praktično ima že v rokah. Opozicija — in celo nekateri krogi Severne lige — menijo, da televizijski mogotec ne more upravičeno segati po predsedstvu vlade, ker ima preveč zasebnih interesov, ki bi se lahko križali z državnimi oziroma zato, ker bi lahko upravo vodil tako, da bi koristil predvsem svojim podjetjem, ki jih ima brez števila (se nadaljuje na 4. strani)

Osrednja proslava je bila v Milanu. Izzvenela je kot opomin in opozorilo na pretekle zmote in kot poziv h grajenju realnega zgodovinskega spomina, ki je jamstvo za mirno bodočnost narodov.

V Gorici so se zvrstile številne manifestacije, med katerimi je bila tudi svečanost ob spomeniku deportiranim v nemška taborišča.

Pogled na veliko množico v Rižarni. Govoril je tudi škofov vikar msgr. Franc Vončina.

Bralci pišejo

Za večje sodelovanje pri liturgiji

Spoštovani g. urednik! Kg dne 21.4. potoži l. šk. »Na velikonočno nedeljo sem maševal v neki predmetni cerkvi, kjer je bilo precej ljudi. Ko sem pozdravil »Gospod z vami!«, sem pričakoval, da bodo vsi verniki odzdravili... Toda le tu pa tam po cerkvi se je slišalo: »In s tvojim duhom!« In tako je šlo vso mašo.»

»Kaj to pomeni?«, se sprašuje. Po mojem mnenju to pomeni, da vernike premalo vzgajamo za sodelovanje pri liturgiji in jim premalo pomagamo. Ob začetku liturgične prenovе, po zadnjem koncilu, ko smo latinščino zamenjali z živimi jeziki, smo ljudem o tem govorili in jim tudi nudili posebne liste z odgovori med mašo in tudi spev Slava Bogu na višavah in pa Verujem. In ljudje so začeli sodelovati. Potem smo polagoma lističe zanemarili in jih je le malokje najti. Ko sem namreč v neki cerkvi opazil podobno zadržanje vernikov, kot ga je doživel l. šk., sem jim hotel razdeliti omenjene lističe, a jih ni bilo nikjer.

Krivda je torej tudi pri nas dušnih pastirjih. Vernikov ne spodbujamo k sodelovanju z odgovori in jim ne nudimo pripomočkov kot so lističi, na katerih so poleg odgovorov tudi liturgična berila. Mi pa mislimo, da so vsi verniki že dovolj poučeni in pripravljeni na sodelovanje z odgovori, ko pa vemo, kako so naši ljudje sramežljivi. Ali bi ne kazalo znova ponatisniti omenjenih lističev z odgovori, s Slavo in Vero? Te lističe bi morali znova deliti in vernike vabiti, naj ne bodo le nemi poslušalci.

K. Humar

Letošnji duhovniški jubileji

Biseromašniki:

Turk Alojzij, upokojeni beograjski nadškof, posvečen 8.7.1934.

Jenko Janez, upokojeni koprski škof, posvečen 8.7.1934.

Močnik Franc, kanonik, posvečen 17.3.1934.

Zlatomašniki:

Ožbot David, župnik, posvečen 21.5.1944.

Kobal Ivan, župnik, Prvačina, posvečen 3.6.1944.

Krapež Franc, župnik, Komen, posvečen 3.6.1944.

Marc Ljubo, župnik, Bilje, posvečen 3.6.1944.

Rijavec Vladimir, župnik, Kobjeglava.

Valentič Mirko, upokojen, posvečen 4.6.1944.

Žakelj Mirko, upokojen, posvečen 3.6.1944.

Šmarnice 1994

NA TRZAŠKEM

Kraj	Ura
Sv. Jakob	16.30
Salezijanci	17.00
Rojan	17.30
Sv. Ivan	18.00
Barkovlje	18.30
Škedenj	19.30
Sv. Vincencij	19.45
Katinara	17.00
Repentabor	19.00
Ricmanje	19.00
Boršt	19.00
Sv. Križ	19.30
Bazovica	19.30
Mačkolje	19.30
Kontovel	19.45
Prosek	20.00
Boljunec	20.00
Dolina	19.00

NA GORIŠKEM

Kraj	Ura
Stolnica	7.00
Sv. Ivan	20.00
Podgora - po vaških zaselkih	20.00
Pevma	19.00
Števerjan	19.30
Štandrež	20.00
Sovodnje	20.00
Jamlje	19.00
Doberdob	7.30 ali 20.00
Nabrežina	20.00
Zgonik - Mavhinje	19.00
Devin	18.00
Gabrje - Vrh	17.00
Rupa-Peč	19.00

Marija se je z molkom in ponižnim služenjem zapisala v zgodovino odrešenja.

Za mlade zaročence

Dobra priprava na zakon so predzakonski tečaji, ki jih prirejajo razne župnije in pastoralna središča

NEDELJA, 1. MAJA

Pravoslavna Velika noč

Pravoslavnim bratom in sestram blagoslovljen dan Vstajenja.

HRISTOS VASKRESE!

VAISTINU VASKRESE!

Žena in mati blažena

Preteklo nedeljo je papež Janez Pavel II. proglasil za blaženo Gianni Berretta Molla. Slovesnosti so prisostvovali njen 82. letni mož in otroci. Mati je darovala svoje življenje zato, da se je njena zadnja hčerka lahko rodila.

Naselje na severo - vzhodu Kitajske. Vsak popoldan se verni srečajo pred hišo stare redovnice in molijo večerne molitve

Indijski novomašniki na obisku pri Ludviku Zabretu za zadnji Božič. Salezijanska provinca je imela sedem novomašnikov, pet jih je prišlo na obisk k Ludviku. V ozadju zavod Don Bosco Technical Institut.

Božja beseda je kakor kruh...

1. maj

5. velikonočna nedelja

»Jaz sem trta, vi mladike« (Jn 15, 5)

Kot vinogradnik z ljubeznijo v srcu posadi nežne mladike vinske trte, tako je nebeški Oče posadil

naša življenja v svoj nebeški vinograd. Vsi smo izbrane mladike, vsako pa je postavljen na svoj prostor,

v svoje življenjsko okolje. Življenjski pogoji niso vsem enako naklonjeni. Toda skrbni vinogradnik nam jih je namenil v veri, da so za nas najboljši.

V tem smislu izzvenijo preproste Jezusove besede v priliki o trti in mladikah. »Jaz sem prava vinska trta in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko na meni, ki ne rodi sadu, odstrani, in vsako, ki rodi sad, otrebi, da rodi še več sadu« (Jn 15, 1-2).

Jezus je v Cerkvi tista rodovitna trta, iz katere mladike zajemajo življenjski sok. Te mladike smo vsi, ki

smo bili s krstom vcepljeni v Kristusa.

Ni potrebno biti prva in najmočnejša mladika. Tudi najšibkejša bo preživela, če se trte močno oklene. Iz te trdne, predane vezi bodo obrodili sadovi ljubezni, zaupanja, miru, prijateljstva, sreče.

V Jezusovi priliki o trti in mladikah je poudarjena ta močna povezava. »Kdor živi v meni in jaz v njem, rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete ničesar storiti« (Jn 15, 5). Kristjan brez tesne povezave s Kristusom in z njegovo Cerkvijo je kot mladika, ki ne dobiva več življenj-

skih sokov. »Če kdo ne živi v meni, ga vržejo proč kakor mladiko in se posuši« (Jn 15, 6).

»Po sadu se drevo spozna«, pravi stara svetopisemska modrost. Ni pa dobrega drevesa, ki bi rodilo slab sad, razen če se mladika, ki je bila vanj vcepljena, izrodi.

Kristus tudi tokrat, s priliki o trti in mladikah, stopa pred nas z jasno besedo. Kristjani, pazite, da se ne izrodite! Ljudje bodo po sadovih, ki jih vi dajete, presojali tudi trto in vinogradnika.

Zvone Štrubelj

In kaj se vsega v 1. maju skriva...

Ivan Florjanc

Mesec maj, zlasti pa njegov prvi dan, je že od nekdanj prežet s posebnimi — skoraj mitičnimi — pomeni. In čim dlje gremo v davnino, večjo skrivnostnost zadobiva. Nič čudnega, da so si ga ljudje vseh nazorskih prepričanj vsak po svoje lastili. Bil jim je privlačen iz več ozirov. Dokaz je sam današnji dan.

1. maj je laično gledano praznik dela. Delo je pač že od dobe preporoda naprej tisti človekov dej, ki naredi tega (ne vedno) mislečega dvozočca stvarnika ob Stvarniku. Sekularizacija pa je storila še korak naprej: človek je edini stvarnik in praznik dela je v bistvu praznik tega stvarnika. Cerkev se je v ta praznik dokaj kmalu vključila s sebi lastno krščansko vsebino: god Jožefa delavca.

Resnici na ljubo pa sta oba praznika zelo novega datuma in le slabotno prikrivata veliko starejšo vsebino dneva samega in celega meseca obnem. Gre za stoletno krščansko vsebino. Njene korenine pa segajo še neizmerno dlje, v same zarje časov občeloveškega. Racionalni znanstveniki — teologi in emologi — pravijo temu poganske prvine v krščanstvu. Ljudska modrost in pobožnost naših prednikov, ker je živo telo, pa vidi in čuti v tem istem sobivanju organsko celoto divjaka in cepiča. Ljudska poezija je bogat dokaz in izraz.

Naši slovenski predniki, podobno kot vsi narodi poljedelske pradobe, so v tem letnem obdobju slavili dokončno zmago nanovo prebujenih pomladanskih moči narave. Pomladna obredja so bila njen ciklični-ritualni izraz. Pomenljivo je slovensko ime za mesec maj: Veliki traven. Če jih je bilo pozimi strah, da bo sonce ugasnilo in narava umrla, so sedaj bili razposajeno veseli v tem vesplošnem brstenju in cvetenju.

Krščanstvu pozne antike je Marija pomenila tisti košček stvarstva (narave), v katerem je zabrstel zemeljski obraz Večnega. Preskok iz občeloveških slavij kulta plodnosti v marijansko razsežnost tega letnega časa je potemtakem več kot naraven. Marijina pobožnost je zasidrana v to plast človeškega, je nekak krščanski cepič. Na to kaže že dejstvo, ki se je do danes ohranilo in ga iz otroštva mnogi dobro poznajo: racionalizirano strogi liturgični

pravilnik je v majskih pobožnostih v svoji suhi strogosti izredno popustil in dal obilo prostora ravno čustvenim plastem v vernem človeku. Zato ni čudno, če imajo majske pobožnosti že od nekdanj spontan izraz ljubečega srca, ki v Bogu čuti predvsem — če že ne skoraj izključno — topel človeški dih. Da je temu tako, kaže dejstvo, da so tudi naše predvsem majniške Marijine pesmi do take mere toplo zapete, da jih je ljudstvo vzelo za svoje. Zato so ravno te, poleg božičnih, skoraj vse po vrsti ponarodele. Celu skladatelj tega stoletja se niso mogli v svojih pesmih odtegniti »sapičam maja«, kot dobesedno nosi naslov ena od njih.

Praznik dela torej?... Katerega? Delo kot prekletstvo judovsko-krščanskega izročila, ki se je v skrajno cinični obliki pojavilo v raznih taboriščnih napisih tega stoletja (»Arbeit macht frei«)? Ali pa delo kot izraz ustvarjalnosti renesančnega homo faber-ja (človeka kovača)? Toda tudi ta vidik se je zgodovinsko zopet izjalovil v razna prisilna dela znotraj idejnih sistemov, ki so ravno delo pojmovali kot najvišji dej človekovega samouresničevanja... Podoba je, da smo danes — kar se simbolike tiče — praznih rok in spet na začetku (mnogi od nas se zaradi brezposelnosti počutijo celo na koncu). Ruralni simboli zopet prebujene narave, ki so bili sekularizirani boter prvemu 1. maju, so v današnji postindustrijski družbi že davno votli. Kje je idejno-simbolični izhod, danes še nihče ne ve. Vemo samo, da je človeštvo od vedno šlo po poti dvojice divjak - cepič: novo

v starem, zlahtno v divjem, moči oživljajoči oznojen vsakdanji kruh. Kot nas v naši nesreči ne potolaži nesreča drugih, nam pretekle zagate ne pokažejo izhoda, niti nas ne pomirijo. Odprejo nam pa lahko oči in izjasnijo pogled. Pametnemu kmetu je bil tudi kompost dragocen, toda tudi to je ruralni simbol... In zakaj pa bi ga nas konec koncev moralo biti danes strah?

Sever - bogati del Jug - revnejši del

Ali ste vedeli, da...

mi, prebivalci Severa, predstavljamo 22% prebivalcev na zemlji in razpolagamo z 80% bogastva zemlje, medtem ko Jug sveta, ki zajema 78% prebivalstva zemlje, razpolaga z ostalim 20% bogastva.

Koliko dela je zapisanega na najinih obrazih... Človeška toplina, nepričakovan obisk, izraz bližine, naju lahko iskreno osrečijo.

Za kaj delamo?

Rudi Bogatec

Kdo je delavec? Samo kdor opravlja ročno delo? Kdor koplje, žanje, nosi težka bremena, kosi, kleplje, zida itd.? Ali ni delavec tisti, ki v potu svojega obraza služi vsakdanji kruh? Vsak, ki je sam svoj gospodar, npr. obrtnik, trgovec in podobno, in tisti, ki je odvisen od drugih, naj dela v državnem ali privatnem podjetju. Zdravniki, odvetniki, profesorji, časnikarji so ravno tako delavci.

Za kaj pa delamo? Nekateri samo zase, samo zato, da se preživljajo, drugi, da skrbijo za svojo družino, spet drugi, da s svojim delom prispevajo k napredku celotne družbe. Skrbeti samo zase je pravi egoizem. Najboljši delavec je torej tisti, ki hoče s svojim delom pomagati drugim in gleda bolj na potrebe drugih kakor na svoje pravice. Za krščanskega delavca nista mirodajna sovraštvo in nevoščljivost, ampak socialni nauk Cerkev, ki temelji na evangeliju. Ta predpostavlja pravičnost in ljubezen. Prevečkrat so nekateri zagovarjali svoje privilegije v imenu pravičnosti in so bili prepričani, da to, kar drugim priznavajo, izvira iz ljubezni, medtem ko bi jim morali

sto, a mora istočasno misliti na brezposelne in na mladeniče in dekleta, ki še iščejo svojo prvo zaposlitev.

Izgovarjati se, da naj o tem razpravljajo in odločajo tisti, ki so na vodilnih mestih, ni dovolj. Če se je delavec znal pred leti žrtvovati, naj se tudi zdaj v prid drugim. Pravičnost naj velja za vse, ne samo za tiste, ki imajo svoje delovno mesto zagotovljeno. Sedanja kriza je najprej moralna kriza. Če je ne premostimo, ne bomo mogli premostiti niti materialne, ker bi vse temeljilo le na moči in premetenosti.

To se pravi: če ne pridemo do poštenosti na vseh področjih, bodo imeli odločilno besedo ljudje brez vesti. Marsikaj daje misliti, da smo že na tej poti. Delavci naj budno pazijo, da bodo prišli na površje poštenosti, zanesljivi in zmožni ljudje, in naj sami po svojih močeh prispevajo, da bo ozračje čisto in zdravo zanje in za otroke.

Zakonodaja bi morala družino ščititi. Brez zdravih družin ni zdrave družbe. 1. maj ne sme mimo, ne da bi pomislili na vse te probleme. Lep izlet in boljše kosilo imamo lahko tudi druge dni.

Družabnost po maši v nabrežinskem kamnolomu

priznati vse najprej iz pravičnosti. Kaj pomeni za nas današnji praznik 1. maja?

1. Da je delavec prišel na plano: da so v glavnem njegove pravice priznane; to je veliko zadoščenje za vse tiste, ki so se borili za pravice delavcev, in veliko priznanje za umrle vistem boju.

2. Ponos in veselje, da je ravno prizadevanje vseh prineslo blagostanje, ki ga zdaj uživamo.

3. Zavest, da marsikje delavca še izkoriščajo: pomislimo na črno delo mladoletnikov, včasih celo šolskih otrok; na vse otroke, fante in dekleta, ki se prodajajo zato, da prispevajo k vzdrževanju družine. Pomislimo na družine, ki se ne morejo rešiti dolgov, ki nimajo strehe nad sabo, ki so morale bežati od doma s praznimi rokami, da si rešijo golo življenje, in životarijo v raznih taboriščih.

4. Zavest in ponos, da so ravno delavci vrgli s prestola razne diktature. A tudi dandanes je nevarnost, da misli delavec samo na materialne potrebe: zanje se žrtvuje, morda opravlja drugo ali celo tretje delo poleg vsakdanjega. Pozablja morda, da s tem odjeda kruh brezposelnim. Prav je, da brani svoje delovno me-

Benetke proslavljajo svojega zavetnika sv. Marka

Pred 900 leti, 8. oktobra 1094, je bila posvečena sedanja beneška bazilika sv. Marka, ko so tedaj našli relikvije svojega zavetnika, ki so se izgubile pod ruševinami prejšnje cerkve, ter jih postavili v jekleno žaro pod oltar.

25. aprila so slovesno proglasili to obletnico kot »anno marciano« — leto sv. Marka — in pripravili razna verska in kulturna srečanja, ki se bodo vrstila v dobi enega leta. Vsega bo konec 5. junija prihodnjega leta.

Vsaka verska skupnost je prejela posebno ikono sv. Marka, ki je izpostavljena v cerkvah posameznih župnij. V postu prihodnjega leta pa bo vsaka župnija poromala v baziliko. V zvezi s tem dogodkom je beneški patriarh Cee naslovil vernikom posebno poslanico, v kateri med drugim poudarja: »Ponosni smo na našega sv. Marka in ljubimo tudi njegove kamne. Vemo pa, da pravi tempelj ne sestavljajo dragoceni marmorji, pač pa ljudstvo, ki je spoznalo ljubezen, ki jo je sprejelo v dar in jo izpričuje vsak dan v svojem življenju...«

POGLED V SLOVENIJO

Kučan ni prepričan, SKD kljub vsemu v koalicijo

Janez Povše

Minuli teden je bil v znamenju nastopa predsednika republike Milana Kučana v parlamentu. Brez pomislekov je mogoče ugotoviti, da je Milan Kučan s svojim nastopom potrdil domneve, da se v slovenskem političnem prostoru zavzema le za eno politično opcijo in ni mu uspelo odstraniti tega suma. Njegov govor je bil na nenavaden način odrezav, nikoli se ni dvignil nad dogodke, pač pa je ves čas rezko zavračal vsakršno obtožbo, ki je očitno zadela v živo. Izpostavljal je stanje nekakšnih nezdravih razmer. Nezdravih zato, ker si javnost upa postaviti pod kritično presojo tudi njegovo delo. Poleg tega je hotel ustvariti vtis, da o nobeni stvari ni obveščen, niti o orožju, niti o divjem kapitalu in niti o zadevi Smolnikar, ki je pomagala odstraniti Janeza Janšo. Poslanci so se po predsednikovem govoru ostro razdelili v dve polovici, pri čemer so Kučanovi privrženci redkobesedno zatrjevali, da je predsednik povedal vsem nasprotnikom, kar jim gre, druga stran pa je izražala razočaranje nad njegovim nastopom, ki je bil za marsikoga realistično obarvan kot v letih pred slovensko pomladjo. Dejstvo je, da se čudno vzdušje v Sloveniji nadaljuje in da na primer državni zbor ponovno odprl vprašanje o zadevi Smolnikar, ki še do danes ni razjasnjena. Točno tako: zaradi Smolnikarja in incidenta, v katerem je bil vpleten, je bil odstranjen minister, še danes pa se ne ve, kaj in kdo je sploh bil Smolnikar oziroma kaj je počel v času srečanja z Janševimi agenti.

Pred nedavnim se je pripetil še en dogodek, ki priča o tem, kako nekaterim zamegljeno vzdušje še kako odgovarja. Poslanec Liberalne demokracije Tone Anderlič se je pojavil na TV ekranu zabuhel in z obličjem na obrazu ter povedal, kako ga je neznanec udaril in potem zbežal. On da ga ni videl, da pa so se čudni ljudje že prej motali v dvigalu hiše, v kateri prebiva. Čez nekaj dni je televizija objavila pogovor s človekom, ki se je z istim Anderličem na parkirnem prostoru zapletel v konflikt in je poslanca pošteno udaril. Isti večer je spet pričal Tone Anderlič, ki je potrdil pričevanje svojega napadalca in na ta način dokazal svojo laž, ki jo je zagrešil nekaj dni nazaj. Do sem vse v redu in prav, toda Anderliča ni zaradi dokazane laži nihče poklical na odgovor, državni zbor molči, Herman Rigelnik tudi in v Sloveniji je vedno več dovoljeno.

Letna konferenca Slovenskih krščanskih demokratov v Zagorju ob Savi je po hudih bitkah izglasovala odločitev, da bo stranka skupaj z Drnovškovo Liberalno demokracijo sestavila novo koalicijo. Na konferenci je bilo precej vroče, ker se vsi zelo dobro zavedajo, kako dvorezna je takšna odločitev druge največje stranke v slovenskem političnem prizorišču. Istočasno stranka ves čas pošilja svojim članom na dom resolucije, stališča, predvsem pa opravičevanja za odločitev, ki bo v dobrem ali slabem zaznamovala slovenski politični prostor kar za precej časa in bo nemara dokončno utrdila na oblasti predstavnike bivšega režima, ki so sedaj organizirani v duhu parlamentarne demokracije. Stranka se je očitno znašla v situaciji, na katero sploh ni bila pripravljena in verjetno je to podatek, ki ni pozitiven. Sedaj je za neprijetno situacijo zvalila krivdo na Janšo, ki je spravi SKD v tako težak položaj, v katerem bi bila vsaka od obeh odločitev pravzaprav slaba. Dejstvo je, da je posledice strankinega obnašanja mogoče močno čutiti v bazi: ljudje istega idejnega prepričanja so razdvojeni. Delijo se na tiste, ki so za Peterleta in na tiste, ki so za Janšo. Tako so nove politične sile, ki niso preobraženi aparat bivšega partijskega sistema, namesto polarizacije s silami in mentaliteto od prej izbrale polarizacijo znotraj lastnih vrst. Iskanje krivca je v takšnem položaju nesmiselno; dejstvo je, da je uspelo bivši levici popolnoma prevzeti vzvode oblasti v svoje roke in to še dosti bolj, kot so to pokazale zadnje volitve. Ni kaj, zaznavno je mogoče sedaj razpoznati dejstvo, da nove politične sile nimajo dovolj izkušenj, medtem ko so stare sile svojega posla zelo vešč. Na ta način bo seveda Slovenija težko pospešila svoj korak.

»V temelje naše notranje slovenske zgradbe je vtakano preveč nepravilnosti, krivic in oblastniške arogance mnogih nekdanjih in sedanjih ikon, da bi bila ta zgradba lahko trdna.«

Janez Janša

Že spet manjšine...

Zmaga desnega tabora na volitvah v Italiji je sprožila nacionalistično mrzlico, ki je zmeraj prisotna v italijanskem javnem mnenju, kar so politiki naglo razumeli in začeli izkoriščati. Na udaru je Osimski sporazum ali bolje Slovenija, ki ji osporavajo pravico zaposliti in dobiti pridruženo članstvo v Evropski uniji, nekateri krogi pa so celo začeli govoriti o premikanju meja. Pretveza je neveljavnost Osima, ki je posledica razpada Jugoslavije. Slovenijo celo sumijo, da slabo ravna z italijansko manjšino in ne spoštuje človekovih pravic v Istri. Vsi imajo polna usta s to manjšino in pozabljajo na nas, naše probleme in celo

Razočaranje

Kdor je imel priložnost gledati od dajo Milano, Italia v petek, 22. aprila, zvečer, po tretji italijanski televizijski mreži, je nedvomno ostal razočaran zaradi tona in nivoja posegov, ki so odražali škodoželjnost, še bolj pa ignoranco in pomanjkljivo politično kulturo nastopajočih.

Govor je bil namreč o znani zahtevi neofašistov po spremembi meja med Italijo ter Slovenijo in Hrvaško ter o zaščiti manjšin in vračanju premoženja istrskim beguncem. Nastop predstavnika Nacionalnega zaveznikstva v studiu je potekal sicer po ustaljenih tirnicah, pri predsedniku Severne lige Francu Rochetti pa človek ni vedel, ali je njegovo izvajanje o vračanju premoženja, o »nacionalizmu« Slovencev in Hrvatov, o zaščiti italijanske manjšine in o »evropskem« preseganju meja sad očitnega neznanja ali pa hotenega sprenevedanja in skrivanja za prstom. Pozitivnega vtisa ni gledalec odnesel niti od nastopa vidnega predstavnika DSL Piera Fassina in južnotirolskega zelenega Alexandra Lengerja, še zlasti pa od časnikarja Igorja Mana, ki velja drugače za zelo natančnega in pronicljivega pisca in opazovalca. Tudi hrvaški kulturnik Predrag Matvejević, sicer stari znanec naše Drage, bi bil v svojem nastopu lahko bolj učinkovit in prepričljiv.

Ob ponavljanju starih in zguljenih fraz, ki jim današnja politična situacija v Italiji daje novega zagona, se je človeku zdelo, da pri nastopajočih vlada precejšnja nepripravljenost in površnost pri obravnavanju tako delikatnega vprašanja, kot je italijanska zunanja politika, nepripravljenost in površnost, ki sta nedopustni pri ljudeh, ki se s temi stvarmi ukvarjajo poklicno.

obstoj. Recipročnost jim je deveta briga in prav tako tudi zamujanje Italije pri urejanju vprašanj naše manjšine. Ne gane jih primerjava, da imajo Italijani v Istri TV programe že od »pantiveka«. Slovenci v Italiji pa že skoraj 20 let čakamo na skromni 40-minutni spored. Po tem sodeč danes še radia bi ne imeli, da nam ga niso dali Anglo-američani takoj po vojni. Kakor šole. Glede TV in Radia pa velja pripomniti, da si kljub konvenciji z državo RAI privoščijo krčenje delovnih mest pri slovenskih programih in prav pri njih skuša varčevati tisto, kar zapravlja v Rimu. Država pa nima niti urada, ki bi nadziral počtetje RAI-a. -S

Milko Matičetov častni občan Rezije

V soboto, 23. aprila, je občinski svet v Reziji podelil častno občanstvo prof. Milku Matičetovu. To čast si je zaslužil s svojimi raziskavami o ljudskem izročilu med Rezijani, zlasti še za svoji knjigi Rožice iz Rezije in Zverinice iz Rezije. Rožice prinašajo predvsem lirčne pesmi, Zverinice pa pravljice o živalih. Pa tudi sicer je Matičetov veliko raziskoval o Reziji, njenih običajih, njenem jeziku in svoje izsledke objavljaval v revijah in o njih pričal na raznih znanstvenih srečanjih.

Matičetov je pristen Kraševac, doma iz Koprive. Gimnazijo je opravil v goriškem Malem semenišču in se že kot študent zanimal za narodno blago; zbiral ga je tudi med tedanjimi študenti v semenišču. To zanimanje je v njem zbudil Virgil Šček, tedaj župnik v Avberju, ki je imel velik vpliv na tedanje kraševske študente, ki so se ob počitnicah pogosto zbirali pri njem v župnišču. Iz semenišča je izstopil in se vpisal na univerzo v Padovi. Njegovo zanimanje je vedno veljalo jezikoslovju in narodne-

mu izročilo, tudi ko je bil profesor na univerzi v Ljubljani.

Z Gorico je vedno ohranil žive stike, zato mu Goričani toliko bolj iz srca čestitamo za častno občanstvo Rezije.

SKD o odnosih z Italijo

Na 5. letni konferenci SKD v Zagorju so delegati sprejeli tudi izjavo o stikih z Italijo. V njej piše, da bo sosednja Italija kmalu dobila vlado, ki bo izraz zmogovite koalicije, katere sestavni del so Severna liga, Naprej Italija in Nacionalna zveza. Tako v volilni kampaniji kot v času sestavljanja vlade prihajajo iz vrst te koalicije glasovi, ki govorijo o reviziji osimskih sporazumov.

Nekateri vidni predstavniki zmogovite koalicije javno izražajo zahtevo, naj Italija pogojuje pristop Slovenije k Evropski uniji z zahtevo po spremembi zakonodaje, kar zadeva pravice do nepremičnin. Drugi govorijo že kar odkrito o spreminjanju meja. Krščanski demokrati najodločneje zavračajo tovrstne pritiske. Suverena Slovenija bo sprejemala takšne zakone, ki bodo v njenem interesu ter v duhu evropskega sodelovanja. V stikih z Italijo se zavzemajo za odprto sodelovanje brez pogojevanja, pri čemer je treba upoštevati vse zgodovinske dogodke v našem stoletju. Razmerja med narodoma in državama je treba graditi brez ultimativnih pritiskov in vsiljevanja. Slovenija se ne bo uklanjala grožnjam in bo v Evropi iskala svoje mesto in prijateljstvo med tistimi narodi in državami, ki spoštujejo slovensko nacionalno samobitnost, piše v izjavi SKD.

iz Slovenca

25. april in mi

(nadaljevanje s 1. strani)

katera tudi krepko zadolžena). Sama večina se zaveda, da je pomislek hud in upravičen, zato je prišla na dan s predlogom, da bi si izmislila novo funkcijo, nekakšnega garanta, ki naj bi jamčil oziroma nadzoroval, da Berlusconi ne bi preveč skrbel za svoje zasebno imetje. Težko rešljivo vprašanje tudi z ustavnega vidika.

Vsemu so se potem pridružile še polemike v zvezi s pomenom, ki naj ga dajo praznovanju obletnice osvoboditve 25. aprila: ali naj bo to dan zmage nad fašizmom in nacizmom ter pečat na demokratični ustavi ali pa simbol sprave in odpustanja. Velika večina uglednih osebnosti in zgodovinarjev, ki jim pomen 25. aprila ni povsem zvođenel, je mnenja, da mora praznik ohraniti izvorni pomen, ker mora opozarjati na pretekle zmotne in graditi zgodovinski spomin, brez katerega noben narod ne more računati na mirno prihodnost. V tem smislu je izzvenela tudi mogočna manifestacija v Milanu. O fašistični odgovornosti pri izbruhu druge svetovne vojne pa se, žal, piše in govori vse premalo. Ena manifestacija ne more nadomestiti vzgoje v družinah, šoli, občilih in sredstvih javnega mnenja. Na nemški televiziji ne mine teden, da ne bi film ali dokumentarec pričal o grozodejstvih nacizma.

- S

Nagrada za vsestransko delo

Podelitev odličja sv. Cirila in Metoda msgr. Francetu Boletu

Člani Slovenske škofovske konference (SSK) se vsak mesec srečujejo na rednih sejah. V torek, 19. aprila, so imeli konferenco v Kopru. Dogodek bi šel gladko mimo medijske javnosti, ko bi po končanem prvem delu ne podelili odličja sv. Cirila in Metoda msgr. Francetu Boletu, uredniku Ognjišča in začetniku poveljne karitativne dejavnosti v Sloveniji.

Odličje podeljuje SSK zaslužnim starejšim ljudem, ki so v življenju veliko delovali v korist Cerkev. In g. Bole gotovo sodi mednje. V utemeljitvi, ki jo je napisal predsednik Slovenske Karitas mariborski škof dr. Franc Kramberger, prebral pa koprski ordinarij msgr. Metod Pirih, je kar precej točk, ki utemeljujejo podelitev odličja. Na prvem mestu je vsekakor delo na področju verskega tiska, saj je Franc Bole začetnik, dobesedno oče revije in založbe Ognjišče, ki se je iz skromnega farnega lista razraslo v vseslovensko revijo in založbo. Druga važna točka je oranje brazde na karitativnem področju. Začel je s posameznimi rubrikami v Ognjišču, nadaljeval z odprtjem dobrodelne pisarne v Ljubljani in samodejno postal leta 1990 prvi direktor Slovenske Karitas. To nalogo je opravljal vse do leta 1993. Isto leto je slavila srebrni jubilej njegova druga zamisel: Vseslovensko romanje bolnikov in invalidov na Brezje, ki je postalo eno najbolj množičnih romanj v Sloveniji.

Na koncu pa utemeljitev omenja prvi cerkveni Radio Ognjišče in »upa« tudi na televizijo z istim imenom.

Po utemeljitvi je slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar podelil g. Boletu odličje. Nagrajeni se je z izbranimi besedami zahvalil za priznanje, a obenem poudaril, »da so vsi sodelavci Slovenske Karitas, znani in skriti, resnični današnji nagrajenci«. Zahvalil se je tudi vsem sodelavcem Ognjišča, ki so mu stali ob strani pri njegovem delu tudi takrat, ko je bil zaradi dobrodelne dejavnosti deležen preiskav in preganjan ter so njemu in sodelavcem na Ognjišču »za kazen« (leta 1974) odvzeli potne listine in prepustnice.

»Vem, da se pri našem delu ne smemo ozirati nazaj, kot pravi evangelij, ampak da je odličje za nas vse spodbuda za nadaljnje delo za slovensko Cerkev in narod«, je zaključil svoj zahvalni govor msgr. Bole in tako že napovedal, da bo kljub visokim letom nadaljeval z zagnanim delom tudi v prihodnje.

B.R.

Brez besed.

V frančiškanskem samostanu na Kostanjevici predstavljena obnovljena slovnica A. Bohoriča tudi v čast jezikoslovca S. Škrabca

Frančiškanski samostan na Kostanjevici nad Novo Gorico svoje versko, kulturno in duhovno poslanstvo čedalje uspešneje predstavlja in izvaja v bližnjem okolju, pa tudi v vsej Sloveniji. Predstojnik samostana pater Niko Žvokelj takšno poslanstvo utemeljuje s potrebo in ciljem, da bi Kostanjevica postala »duša« Nove Gorice. Ta projekt so začeli uresničevati letos, ko mineva 150 let od rojstva znamenitega slovenskega jezikoslovca p. Stanislava Škrabca, ki je nad 42 let živel, snoval in ustvarjal, pa tudi veliko molil, v preprosti samostanski celici na Kostanjevici. Pisal je na platnicah mesečnika »Cvetje z vrtov sv. Frančiška« in zlasti prek besedil in razprav v tem glasilu je postal največji jezikoslovec slovenist 19. stoletja. Pater je tudi utemeljil slovensko pravorečje, torej pravila, ki določajo in predpisujejo glasove in naglas našega knjižnega jezika.

Ob spominjanju na p. Stanislava Škrabca je bila pretekli petek na Kostanjevici pomembna svečanost ob važnem dogodku. Predstavili so namreč obnovljeno slovnico Adama Bohoriča, ki je izšla leta 1584 in je bila prva slovenska slovnica. Bila je poškodovana in sploh v slabem stanju, zaradi česar so knjigo (vsebuje tudi lastnoročno posvetilo avtorja, torej Adama Bohoriča) obnovili v restavratorskih delavnicah Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani. Stroške je krilo neko zasebno podjetje iz Ljubljane.

O Bohoričevi slovnici je na slovesnosti — med gosti sta bila tudi predsednik in podpredsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, prof. dr. France Bernik in Ciril Zlobec — govoril prof. dr. Jože Toporišič, dopisni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Poudaril je, da je bil Adam Bohorič začetnik slovenskega slovničarstva in s tem jezikoslovja, in nekatera njegova spoznanja so bila veljavna celo do 19. stoletja. Govornik je ob tem razvil izvirno misel, ko je dejal, »da je bil Bog stvarnik jezika«, jezikoslovci pa ga le formalno oblikujejo in skrbijo, da ljudje svoj materin jezik spoznavajo in se v njem izražajo. Kustos frančiškanskega samostana p. Niko Žvokelj pa je ob predstavitvi obnovljene slovnice opozoril, »da bi skrb za materin jezik in materino besedo morala biti temeljnega pomena za vse Slovence«.

Univerzitetni profesor dr. Jože Toporišič je na vprašanje sodelavca Katoliškega glasu povedal, da v različnih slovenskih ustanovah in knjižnicah hranijo okrog 20 izvodov

»Dobro vem, da književnost sama ne more spremeniti sveta, lahko pa človeka usmerja v preobrazbo, ki so njegovi poroki.«

France Vodnik

Bohoričeve slovenske slovnice iz leta 1584. Dodajamo, da svoj izvod ima tudi Škofijska gimnazija v Vipavi. Zelo bogata je samostanska knjižnica na Kostanjevici, v kateri hranijo okrog 15 tisoč knjig. Vendar knjižnica še ni v celoti pregledana in razčlenjena, tako da podrobnosti o njenem bogastvu niso znane. Najboljši poznavalec knjižnice je bibliotekar in častni bibliotekarski svetovalec samostana Marjan Breclj iz Nove Gorice. Kar zadeva knjižnico na Kostanjevici je g. Toporišič menil, da naj bi bilo v njej še vsaj 11 slovenskih slovnice iz raznih obdobj.

Ponovno je bil omenjen načrt, da bi na Kostanjevici zbrali vse knjige iz bogate osebne zbirke patra Stanislava Škrabca. Znano je, da je ta naš jezikoslovec veliko knjig prejel kot dar iz tujine, zlasti iz Rusije, veliko knjig pa je sam kupoval. Vsa ta zapuščina je sedaj zbrana delno v samostanski knjižnici na Kostanjevici, delno pa v frančiškanskih samostanih v Ljubljani in Kamniku. V letošnjem letu proslavljanja jezikoslovca p. Škrabca bo frančiškanski samostan nemara izdal ponatise njegovih člankov in razprav iz glasila »Cvetje z vrtov sv. Frančiška«. Gre za zahteven finančni in tehnični projekt. Stroški ponatisa bodo namreč znašali okrog 4 milijone 800 tisoč tolarjev. Prav na slovesnosti minulega petka pa je direktor zavarovalne hiše Slovenica iz Nove Gorice prebral listino o pomoči oziroma donatorstvu omenjene zavarovalnice za posege v čast jezikoslovca p. Stanislava Škrabca. Za letos je Slovenica odobrila 600 tisoč tolarjev.

Kot omenjeno je slovesnost ob predstavitvi obnovljene slovnice Adama Bohoriča iz samostanske knjižnice na Kostanjevici sodila k tako imenovanim Škrabčevim dnevom. Le-ti se bodo nadaljevali med 11. in 14. majem, ko bo na Kostanjevici znanstveni in strokovni simpozij o jezikoslovcu p. Stanislavu Škrabcu.

M.D.

Jambor - leto 23, št. 5

Po nekoliko daljšem premoru je izšla nova številka glasila tržaških skavtov Jambor.

Tokrat je uvodnik napisal Športni kormoran, ki poudarja prednost poznavanja obeh tukajšnjih jezikov. Te prednosti se sami premalo zavedamo. O njej nam včasih spregovorijo celo nekateri profesorji na tržaški univerzi. So pa seveda prav v našem mestu nekatere hudo protislovenske sile, ki odločno odklanjajo prav vse, kar je slovenskega. Misli zaključuje s pozivom, naj bi mi sami skrbeli za čist jezik.

Duhovna misel spodbuja bralce, naj bodo to, kar so, v miru z Bogom, a obenem pozorni do vsega, kar človeka obdaja.

Prizadevni volk poroča o zanimivi arhivski razstavi ob 340-letnici prvega vpisa v župnijske knjige na Opčinah. O koncertu Vlada Kreslina in Beltinške bande v portoroškem Avditoriju piše Glasbeni kobra.

Ostali prispevki v tej številki so povezani s skavtskim delovanjem v ožjem pomenu besede. (mab)

Baritonist Tone Kozlevčar osemdesetletnik

Še vedno je nasmejan, živahen in še vedno ga spremlja njegov topli glas, le nekoliko zredil se je.

Tone Kozlevčar se je rodil 21. aprila 1914 v Šentvidu pri Stični. V mladosti je opravljal veliko del, ljubil pa je vseskozi petje. Fran Venturini ga je napotil, naj študira petje pri Angelci Trošt. Naneslo je, da je vadil v solopetju ob Sonji Ivančevi in Juliju Bettetu. Kot odprt človek za dobro in lepo je kmalu spoznal veliko menedžerjev z vsega sveta, ki so mu omogočili, da je svoj glas ponesel marsikam.

Na željo izseljenske matice, ki je posredovala željo ameriških Slovencev, da bi radi slišali slovensko pesem, so leta 1950 organizirali v Ljubljani avdicijo. Prijavilo se je 30 pevcev. Prijavil se je tudi Oktet in nastopil s pesmijo Pri farni cerkvi. Člani okteta so bili Janez Lipušček, Gašper Dermota, Božo Grošelj, Marij Kogoj, Roman in Tone Petrovič, Tone Kozlevčar in Artur Šulc.

Najprej so nastopili v Šentvidu pri Stični, toda svoj prvi koncert so imeli pravzaprav v Trstu. Vse nastope je organiziral prav Tone Kozlevčar, ki je bil tudi predsednik Okteta in organizator.

Da ne pozabim: naš Tone je bil 13 let tudi slovenski prvak v rokoborbi.

Sam Tone pripoveduje, da je prepeval na vseh petih celinah, v užitek kraljem, raznim predsednikom in papežu Pavlu VI., »ki me je držal za roko«. Leta 1977 je prenehal peti v Slovenskem oktetu, še istega leta pa je organiziral Ribniški oktet.

Zanimivo. Marsikdo ga ima za Ribenčana, a je v resnici le častni občan mesta Ribnice, ker je več kot dvatisočkrat zapel Sem Ribenčan Urban. Tako je bil Kozlevčar ambasador Ribnice v 34 državah.

Njegova aktivnost je bila vsestranska. Omenimo le nekatere vloge: deset let starešina Kmečke ohceti v Ljubljani, organizator oktetov v Šentjerneju in pobudnik Srečanja pihalnih orkestrrov v Artičah, član raz-

»V poeziji je nujna strast, nujna je vaša ideja, vsekakor opozarjajoči prst, ki je strastno dvignjen: Neprizetost in realno obnavljanje resničnosti štejeta toliko kot nič, predvsem tudi nič ne pomenita. Takšna umetniškost je klavna: navaden, komajda pozoren pogled opazi v resničnosti veliko več.«

F.M. Dostoevskij

nih pevske skupin. Skratka: kot ljudski umetnik je dal najboljše od sebe petju in pevski kulturi in ponesel slovensko pesem po vsem svetu.

TONE KOZLEVČAR JE STOPIL V LJUDSKO LEGENDO

Skromen, pristen in iskren je tako povedal o sebi: »Vseeno pa sem vesel, da sem živel v času, ki je bil prelomnica in preizkušnja naše samobitnosti, in vesel sem, da sem prispeval vsaj kamenček v tem mozaiku.«

Doživel je hude čase v otroštvu za-

radi domače revščine: oče je bil čevljar, mama pa pomočnica pri porodih. V njuni družini se je rodilo kar osemnajst otrok.

Pred leti je bil moj gost. Bilo je prav po nastopu na Kitajskem. Znano je, da Kitajci kar »narahlo« pojejo, a še vedno se nam zdi čudno, kakor je povedal Tone, da so Kitajci gledali našim pevcem v usta, če imajo v njih kaj posebnega. Zdelo se jim je nemogoče, da tako močno pojejo.

Pred kratkim sta ljubljanska televizija in radio posvetila posebno oddajo temu zelo zaslužnemu pevcu in imeli smo tako priliko, da smo bili priča in lahko občudovali njegovo življenjskost, humor in optimizem. Pred kratkim je Ivan Sivec izdal knjigo z naslovom Pesem je sonce in s podnaslovom Okoli sveta s pesmijo Toneta Kozlevčarja. To je prijetno branje, saj je sam Kozlevčar pripovedoval pisatelju svoje spomine in bogata doživetja.

Tone Kozlevčar je pustil na Tržaškem prijetne in nepozabne spomine. Hvaležni smo mu za vse sonce, ki ga je prinesel s svojimi pevskimi tovariši na toliko pevskih prireditvah.

Želimo mu, da bi še razveseljeval slovenskega človeka s svojim vedrim nastopom in toplim glasom.

Dušan Jakomin

Člani nekdanjega Slovenskega okteta: Gašper Dermota, Janez Lipušček, Marij Kogoj, Božo Grošelj, Tone Kozlevčar, Andrej Štrukelj, Marjan Stefančič, Dragiša Ognjanovič.

NAŠA GOVORICA

NADA PERTOT

Že dolgo si želim, da bi bralce opozorila na napačno rabo besedne zveze hvala temu ali onemu. Tako daleč je od naše domače govornice, da bi nas ne smela nikoli zavesti. Vendar se je ta napačna raba tako vtihotapila predvsem v govornice nekaterih naših šolanov ljudi, da je kar presenetljivo. Zadnjič sem ponovno brala: Hvala pozornosti nekaterih, se to ni zgodilo. Če si stavek prevedemo v italijanščino, bomo takoj razumeli, zakaj gre. Hvala njemu smo dosegli najboljši uspeh. Po slovensko je ta zveza s hvala popolnoma nemogoča, saj moramo misel izraziti povsem drugače. Lahko smo hvaležni pozornosti nekaterih ali pa lahko smo hvaležni nekaterim, da... ali Zaradi njegove požrtvovalnosti (znanja, delavnosti, marljivosti...) smo dosegli najboljši uspeh. Naši dijaki pobirajo take spakedranke in jih potem vključujejo v svoje pisanje kot pravilne. Seveda pa velja naša zahvala, pohvala in hvaležnost vsem, ki dobro mislijo in dobro delajo.

Biserno slavlje rojakov v Milanu

Škof Pirih, ob njem msgr. Oskar Simčič, g. Viljem Žerjal in g. Karlo Bolčina v cerkvi sv. Ambroža

Letos poteka 25 let, odkar se skupina Slovencev, ki živijo v Milanu in njegovem zaledju, mesečno zbira ter združuje evharistično slavlje v slovenskem jeziku s trenutkom domače družabnosti.

ZAČELO SE JE PRED 25 LETI

Po svetopisemskem izročilu je lahko le vsako 50. jubilejno leto. Vendar je lahko tudi 25-letnica vsaj »mali«, a pomemben jubilej zlasti za tiste, ki so se pred 25 leti odzvali vabilu pok. msgr. Naceta Kunstlja in mu ostali zvesti.

Da je to obletnico treba proslaviti, smo si bili v slovenski milanski skupnosti vsi edini. To bo trenutek, ki nam bo pomagal poživiti spomin na vse, kar se jih je v teh letih vpisalo v naše duše, potrditi vezi, ki nas vežejo, ponovno izmeriti pomen naše narodne in verske istovetnosti, priklicati duhovno prisotnost prijateljev, ki jih je Gospod v teh 25 letih poklical k sebi, zlasti pa se Bogu zahvaliti za vse dobrote, ki nam jih v skupnosti in po skupnosti naklanja, ter zajeti novega poguma za nadaljnjo pot.

RAZMISLEKI ZA PRAZNOVANJE

Kako, kdaj in kje naj to naše praznovanje zadobi svoj izraz? Velikih podvigov, kakršno je bilo veličastno slovensko romanje v stolnico ob njeni 600-letnici leta 1986, nismo mogli glede na stvarne razmere vzeti v poštev. Torej smo si rekli, naj bo praznovanje skromno, a dostojno. Pristrčen uvod v praznično leto je bil obisk ljubljanskega pomožnega škofa g. Alojza Urana, ki nam je 4. adventno nedeljo prinesel božična voščila slovenske Cerkve. Toda za glavno slovesnost smo si izbrali velikonočni čas in sicer 3. velikonočno nedeljo, 17. aprila, za kraj pa baziliko sv. Ambroža.

Čeprav so bili tehtni razlogi, da bi praznovali kar »doma«, to je v cerkvi Rešnjega Telesa, kjer nam oo. karmeličani nudijo gostoljubje vsako 3. nedeljo v mesecu ob 16 h, je teža nekaterih simbolnih razlogov prevesela našo odločitev »v prid« baziliki sv. Ambroža. Saj prav v cerkvi sv. Si-

gizmunda v parku ob baziliki sv. Ambroža je slovenska milanska skupnost zastavila pred 25 leti svoje prve korake. Sv. Ambrož je bil velik prijatelj oglejske Cerkve in njenih nadpastirjev sv. Valerijana in sv. Kromacija. Letos so se tudi začele proslave za 1600-letnico Ambroževe smrti (leta 397).

PRAV ZADOVOLJIVA UDELEŽBA

Slovesnost se je pričela ob 15.30. Udeležba, če poštujemo naše razmere, je bila povsem zadovoljiva: okrog 300 oseb izmed milanskih Slovencev, njihovih prijateljev in sorodnikov italijanskega jezika ter goriških »romarjev«. Jubilejno evharistično slavlje je vodil koprski škof msgr. Metod Pirih. Z njim so somaševali škofov tajnik Lojze Furlan, Karlo Bolčina, Vili Žerjal in Oskar Simčič. Pristrčno pozdravno besedo in bežno zgodbo o slovenski milanski skupnosti je uvodoma podal inž. Oskar Blažič, že od začetka njen član.

Slovenska beseda, tako v bogoslužnem izrazu kakor v škofovem nagovoru, zlasti pa v mogočni velikonočni pesmi, je enkratno zvenela v starodavni milanski baziliki in prevzela srca prisotnih. Hvaležnost vsem, ki so skrbeli in skrbijo, da slovenska skupnost v Milanu živi, priznanje vztrajnosti njenih članov,

Peli so pevci Štandreža in Rupe-Peči pod vodstvom dirigenta Zdravka Klanjščka

poudarek pomena in spodbuda za nadaljnjo pot so bile osnovne misli škofovega sporočila. Z italijansko besedo se je želel g. škof zahvaliti prijateljem Italijanom, zlasti družinskim članom naših rojakov, za lepo razumevanje in upoštevanje slovenske istovetnosti svojih dragih.

PETJE IN PRIJATELJSKO KRAMLJANJE

Brez petja pa ne bi bilo pravega praznovanja. Za to gre priznanje štandreškim in rupensko-pečanskim pevkam in pevcem pod vodstvom Zdravka Klanjščka. Čutiti je bilo, da pesem, ki so jo zapeli, prihaja predvsem iz srca.

Zahvalna pesem in blagoslov sta sklenila bogoslužni del našega slavlja. Družabni del se je nadaljeval pod arkadami ob baziliki, kjer se je med prijateljskim kramljanjem in skromnim prigrizkom ponovno oglašila naša pesem. Romantika? Morda. A ni dobro za človeka in za narod, če bi izgubil smisel za duhovne vrednote takšne romantike. Kako si skuša slovenska milanska skupnost osmišljevati svoj obstoj, nam morda lahko razkrije tudi prošnja, ki je bila izrečena med slavnostnim bogoslužjem: »Gospod, blagoslovi našo skupnost. Pomagaj nam, da bomo delali čast slovenskemu imenu in ostali zvesti svojim duhovnim koreninam, zlasti pa, da bomo ostali zvesti Tebi in bomo žive priče iskrene ljubezni in vzajemnosti med narodi.«

O.S.

Rešili so jih delfini

Neverjetno, a resnično. Ribiči na severni francoski obali so bili v življenjski nevarnosti, ker so zapeljali na čeri. Tja jih je odnesla izredno močna plima.

Pomoč je prišla z morja. Štirje delfini so obkrožili čoln in ga začeli počasi, a vztrajno porivati v morje. Ribiči so gledali z velikim upanjem, saj je bila to zanje edina možnost za rešitev. Dva delfina sta bila pri kljunu, druga dva pri krmi čolna. Počasi jim je uspelo čoln dvigniti in ga kljub velikim valovom potisniti na odprto morje, da se je lahko brez nevarnosti vrnil v pristanišče.

Delfini so že od zdavnaj najboljši človekovi prijatelji in v starih časih so v zvezi z njimi nastale mnoge legende. Pripovedujejo na primer o Tarasu, ki ga je delfin rešil iz vode in ga na hrbtno prinesel do kraja, kjer naj bi postavil mesto, ki se po njem imenuje Taranto.

A pustimo legende. Dogodek iz francoske Bretanje kaže pri teh morskih sesalcih ne samo razumnost, ampak tudi sposobnost za organizacijo. (Iz revije: Novi svet)

UREDNIK SE POGOVARJA Z BRALCI

Zadnje čase smo se več mesecev ukvarjali s problemom pošte. Naročniki so prejeli časopis preveč pozno ali ga niso celo sploh dobili. To sicer velja najbolj za Trst. Posamezniki so se oglašali in izražali nezadovoljstvo. Mi pa smo skušali na razne načine rešiti zadevo, toda zaman.

V Trstu so zgradili ogromno stavbo, novi poštni center, kjer naj bi se hitreje oddajala pošta. Tako so vsaj zagotavljali. S tem so samo razlastili slovensko zemljo, razsipali z milijardami in povzročili še večjo zmešnjavo. Od tega ni bilo nobene koristi, pač pa veliko nejevolje in protestiranja, saj je pošta prihajala z večjo zamudo kot dotlej.

Prišla je namreč novost: veliki založniki, ki izdajajo raznorazne revije z visoko naklado ali celo prodajajo svoje izdelke po pošti, so dosegli v parlamentu tak zakon, ki je njim v prid, to je zmanjšano poštno ceno za svoje pošiljke. Tako se vsak ponedeljek, torek in še kasneje nagradi na pošti veliko revij in drugega, poštar pa si ne bo vedno naprtil težke torbe. Zato časopisi, revije in ostala pošta prihajajo z veliko zamudo. Problem je še večji, če ima redni poštar svojega namestnika, ki si ne daje sile.

Končno smo ugotovili, da obstaja možnost, da plačamo poštnino na glavni pošti v Gorici, raznašamo pa časopis po vseh poštah v okolici Trsta, od Devina do Doline. Tako je problem rešen za tržaško okolico,

obenem pa smo skušali rešiti problem mestnih naročnikov.

Kdor še dobiva časopis z zamudo, naj se oglasi, da bomo uredili.

V tem času smo si priborili s pomočjo novih sodelavcev oglase, kar pomeni novo finančno pomoč. Tudi to gre sedaj kar dobro, kakor lahko sami vidite.

Pa še priporočilo sodelavcem:

Katoliški glas je tednik, množijo se prispevki, ker se večja števila sodelavcev, zato ne pridejo vsi članki takoj na vrsto, posebno če so daljši. Vse to pa pomeni, da se časopis širi in da se tudi število bralcev večja.

Dušan Jakomin

Beri
Katoliški glas

15. PASTIRČKOV DAN

nedelja, 8. maja, ob 16. uri
v Katoliškem domu
v GORICI
(Dovršil 28. sept. 85)

ob vsakem vremenu

- nagrajevanje zvestih Pastirčkovih sodelavcev
- veseli nastop otrok z Goriške in Tržaške
- igre, zabava...
- folklor, lutke...

Pridite mali in veliki!
Pastirček vas čaka!

Odprta Gorica se je odločila

Sodnik Mario Bassi kandidat za župana

Širok krog katoliških in laičnih naprednih sil se je uspel zediniti za predlog županskega kandidata, ki naj bi predstavljal demokratično alternativo kartelu desnih sil, ki so izšle zmagovite iz zadnjih političnih volitev.

Demokratična Gorica se je združila ob zelo ugledni goriški osebnosti; to je sodnik Mario Bassi, ki se je rodil leta 1933 v Gorici. V mladosti je bil predsednik Katoliške akcije na škofijski ravni in potem še vodja katoliških univerzitetnikov FUCI; v sodstvu je prišel do funkcije svetovaleca pri vrhovnem kasacijskem sodišču. Trenutno opravlja funkcijo sodnika na prizivnem sodišču v Trstu. Živi v Gorici, je poročen in oče dveh otrok.

Za župana ga je predlagala skupina uglednih predstavnikov civilne družbe, katoličanov in laikov, Slovencev in Italijanov, ki so s to izbiro hoteli promovirati novo vizijo Gorice kot mesta, kjer prevladujeta spoštovanje in odprtost, kjer je

različnost spodbuda k ustvarjalnosti in ne razlog za nestrpnost in sovraštvo. Predlagani je zaradi poklicne izkušnje in širšega osebnega ugleda človek, ki lahko kot nadstrankarski kandidat zagotovi uravnovešenost in treznost v vodenju nove občinske uprave. Prav je, da navedemo imena predlagateljev: Mario Ascari, Nereo Battello, Lojzka Bratuž, Anna Maria Boileau, Bruno Crocetti, Arnolfo De Vittor, Ferruccio Franchi, Mario Furlani, Gabriella Gabrielli, Franco Gaggioli, Gianni Grusovin, Pietro Grusovin, Nada Komjanc Sanzin, Francesco Macedonio, Celso Macor, Maria Macuz, Michele Martina, Umberto Martissa, Luigi Meneghini, Carlo Michelutti, Francesco Moise, Miriam José Nadaia, Franco Obizzi, Rodolfo Picciulin, Giorgio Picotti, Milko Rener, Ezio Romano, Gianfranco Saletta, Elsa Sgubin, Albin Sirk, Luigina Soranzio, Pietro Sossou, Renato Tubaro, Daniele Ungaro, Alberto Vetrih, Renato Vizzari, Benito Zollia.

Slovesnosti ob 25. aprilu

Svečanosti ob 25. aprilu so se v Gorici začele že v soboto, 24. aprila. Padlih v osvobodilnem boju in vseh žrtev nacifašizma so se na pobudo VZPI-ANPI in SKGZ najprej spomnili na goriškem gradu, pri obeležju v zaporu, ob spomeniku pred železniško postajo in na goriškem pokopališču. Slovesnosti so bile v naslednjih dneh tudi v skoro vseh slovenskih vaseh: v Gabrjah, Podgori, Pevmi, Rupi, na Peči, v Doberdolu, Jamljah (slika spodaj) in na Vrhu sv. Mihaela (slika zgoraj).

(foto Studio Reportage)

GORIŠKA MOHORJEVA

vabi

ob prvi obletnici smrti pesnice Ljubke Šorlijeve na predstavitev njene postumne izdaje pesnitve

Križev pot

z izvirnimi upodobitvami Franka Žerjela, v soboto, 30. aprila 1994, ob 17.30, v Katoliški knjigarni na Travniku v Gorici.

Prosvetno društvo Rupa - Peč prireja v Rupi

PRAZNIK FRTALJE

Spored nedelje, 1. maja:

- 16.30 - Nastop Mo.P.Z. iz Štmaura.
  - Častni govornik bo prof. Boris Pahor.
  - Nastop dramske skupine iz Štandreža z veseloigro Obravnava.
- Sledi ples z ansambлом Happy day.
Deloval bo dobro založen bife z raznimi specialitetami na žaru, domačo frtaljo in dobrim vinom.

Jurjevanje SZSO - SGS

Nedelja, 1. maja, je za SZSO - SGS dan z dvakratnim vsebinskim pomenom, ki razkriva njeno pomembnost znotraj tako raznolike družbe, ki prebiva na tem prostoru in v tem času. Najprej je to dan, ki mu po skavtsko rečemo Jurjevanje, ko novinci iz veje volčičev in volkuljic — mladiči — in novinci iz veje izvidnikov in vodnic s slovesno obljubo vstopajo na pot skavtizma. Dan nosi ime po sv. Juriju, ker je zavetnik skavtov in skavtinj celega sveta zaradi njegovega zgleda v premagovanju zla in v poveličevanju dobrega, ki je prisotno v vsaki osebi. Trenutek torej, ki ga bodo ti mladi fantje in dekleta zaživel na ta dan, nosi v sebi globok pomen. V prvi vrsti, ker na tak način pokažejo, da imajo v sebi željo po življenju, ki temelji na zdravih človeških in krščanskih vrednotah, v spoštovanju bližnjega in narave.

Pod drugim vidikom je ta dan tudi praznik za SZSO - SGS, ker želimo z njim začeti obdobje praznovanja trideset let dolge prisotnosti slovenskega skavtizma na Goriškem. Združitev teh dveh pomembnih dogodkov ni slučajna, saj imata oba skupno točko v tem, da se dekle in fant odločata, da se bosta v skupnosti s svojimi sovrstniki, s starejšimi skavti in seveda s starši vzgajala, da bi skavtska obljuba in skavtski zakoni postali del njih samih. Tako kot pred tridesetimi leti,

Veselo potovanje

Preteklo nedeljo in ponedeljek so bili zakonci, ki se zbirajo pri centru Stella matutina, na izletu v Avstriji. Obiskali smo mesti Innsbruck in Salzburg. Veselo razpoloženje in lepo sonce sta nas spremljala vso pot. Pri maši smo bili v kapeli usmiljenih sester v prvem mestu in v semeniški kapeli v Salzburgu. Upamo, da smo ob zbranim petju in molitvi dali lep zgled povsod. Posebno doživetje je bilo prvi dan, ko smo pokosili v kitajski restavraciji s pristnimi kitajskimi jedmi.

Vodiči v obeh mestih so bili mladi bogoslovci, ki tam študirajo: eden v Innsbrucku, dva Korošca v Salzburgu. Vso pot nas je vodil mlad fant, ki je jezuitski kandidat; zlasti je skrbel za živahno razpoloženje med vožnjo, ki smo jo preživeli z molitvijo, petjem in raznimi poročili s strani udeležencev. Razvedrila in veselja ni manjkalo, za kar se lepo zahvaljujemo patru Germanu in Francetu, pa tudi vsem udeležencem potovanja, ki smo jim za lepo potovanje iskreno hvaležni.

se bo tudi v nedeljo ponovil ta obred, ki nosi v sebi tako globoko, veselo in predvsem življenjsko sporočilo. Prav zaradi tega skavtska organizacija vabi vse stare skavte, starše in prijatelje, da se udeležijo tega skupnega praznovanja.

Skupaj se želimo zahvaliti vsem staršem, ki so do danes videli v skavtizmu pravo pot za njihove otroke, vsem duhovnikom, ki so od začetka podpirali mladino na tej poti z vsakovrstno pomočjo, še najbolj pa z molitvijo, in pa vsem, ki so darovali — pa četudi samo majhen košček — svojega časa za to, da je mlademu dekletu in fantu omogočena zdrava, polna in vesela mladost.

Jurjevanje bo v Sovodnjah ob Soči in se bo začelo ob 11.15 s sv. mašo in se bo nadaljevalo s pristno skavtsko «paštauto», igrami in tabornim ognjem ob 15. uri. Zaključek je predviden približno ob 16. uri.

**Prizadevni Gams
Julijan Čaudek**

OBVESTILA

V torek, 3. maja, ob 18.30, bo v dvorani pokrajinskega sveta, Corso Italia 55, predstavitev zbirke pesmi Ljubke Šorli z naslovom *Canti spezzati* v italijanskem prevodu Diomire Fabjan - Bajec. Zbirko bodo predstavili Alojz Rebuta, Hans Kitzmüller in Celso Macor.

Širši odbor Zveze slovenske katoliške prosvete se bo sestal v ponedeljek, 2. maja 1994, ob 20.30, v Katoliškem domu v Gorici.

V soboto 30. aprila ob 20.30 bo v farni cerkvi v Žabnicah pevska revija treh dežel.

Kulturni center Stella Matutina vabi na srečanje s češkim kiparjem

Otmarjem Olivo,

ki bo v soboto, 30. aprila, ob 20.30 v Katoliškem domu.

Nedeljske slovenske sv. maše v Gorici

Stolnica, ob 7. uri.
Sv. Ignacij, ob 9. uri.
Placuta, ob 9.45.
Sv. Ivan, ob 11.30.
Kapucini, ob 19. uri.
Zavod sv. Družine, ob 8. uri.
Čudodelna Svetinja, ob 8. uri.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

SVET SLOVENSkih ORGANIZACIJ
SLOVENSKA TELEVIZIJA
DOKUMENTARNI PROGRAM TVS

MAŠA ZA LOJZETA BRATUŽA

GORICA, 6. MAJA 1994,
OB 20.30
DVORANA KATOLIŠKEGA DOMA

*Vljudno ste vabljeni
na predstavitev televizijskega filma
o Lojzetu Bratužu in goriški zgodovini*

**Predsednik
Marija Ferletič**

Nagrajeni šolski zbor

V soboto, 23. t.m., je potekalo v kraju San Donà di Piave (VE) meddeželno tekmovanje mladinskih pevskih zborov. Sodelovanje je bilo namenjeno samo zborom, ki jih sestavljajo učenci nižjih srednjih šol. Pravilnik tega natečaja je bil natančno predpisan: najprej je moral vsak zbor poslati organizatorjem seznam in partituro vseh pesmi za nastop (20' trajanja) skupaj s kaseto s posnetkom vsaj dveh od teh.

Ob koncu meseca marca je posebna komisija izbrala izmed vseh prijavljenih zborov 11 skupin iz raznih mest (Benetke, Verona, Trento, itd.). Tudi mladinski zbor N.S. Šole I. Trinko se je vpisal na to tekmovanje. 30. marca je šola prejela pismo s sporočilom, da je bil zbor sprejet na natečaj. Navdušeni za ta prvi dosežek, so se mladi pevci še bolj zavzeto pripravljali.

V soboto, 23. t.m. popoldne, je nastopilo vseh 11 pevskih zborov, ki jih je posebna žirija poslušala in ocenila. Naj povemo tudi to, da je bil predsednik žirije prof. M. Crestani, ki je eden najvidnejših skladateljev zborovske glasbe v severni Italiji. Ob tem prvem nastopu je goriški zbor zapel ves svoj program, ki je obsegal dve polifonski skladbi in tri izvirne pesmi dirigenta samega. Po končanem prvem nastopu je žirija izbrala pet zborov za finaliste in med temi je bil tudi zbor šole Trinko.

Ob 21. uri je bil zadnji nastop za končno selekcijo. Čeprav utrujeni so goriški pevci tudi tokrat lepo zapeli v novem auditoriju, ki je bil nabito poln s krajevnimi poslušalci.

Po polurnem nestrpnem čakanju je predsednik žirije objavil lestvico nagrajenih. Spontano in navdušeno ploskanje in vzklikanje več sto prisotnih je sprejelo ime mladinskega zbora N.S. Šole I. Trinko, ki mu je žirija podelila prvo mesto. Ko sta dirigent in ravnateljica stopila na oder po nagrado, ju je spremljala koračnica iz Verdijeve opere Aida.

Minila je vsa utrujenost. Nepopisno veselje vseh štiridesetih članov zbora je spremljalo celo pot nazaj v Gorico, kjer so starši čakali na goriškem Travniku in vsem čestitali.

Za lep dosežek imajo zaslugo predvsem vsi tisti učenci, ki so sprejeli to obšolsko dejavnost in več mesecev aktivno sodelovali. Mentor tega dela pa je prof. Stanko Jericijo, ki je pripravil ta nastop in predstavil tri svoje skladbe, ki jih je žirija zelo pozitivno ocenila. Poleg tega pa je treba omeniti vse tiste osebe, ki so na kakršenkoli način sodelovale pri tej dejavnosti: g. ravnateljico, ki je zelo odprta za tovrstne iniciative, učno in neučno šolsko osebje in ne nazadnje starše, ki so spremljali otroke izven šolskega urnika.

Positivno in prostovoljno sodelovanje vseh je vrednota, ki je prisotna tudi na goriški nižji srednji šoli in dokaz za to je ta lepi uspeh šolskega pevskega zbora.

Katoliški glas dobite v Sloveniji:

Ljubljana: na Mačkovi 6
Maribor: v ul. V. Kraigerja 2
Nova Gorica: v cerkvi Kristusa Odrešenika

»Tudi dobro gospodarstvo je predpogoj za razvoj slovenske manjšine«

Pogovor s predsednikom SDGZ-Gorica Hadrijanom Corsijem

Ali lahko opišete področja in oblike delovanja Slovenskega deželne gospodarstva združenja?

Najprej bi bilo morda primerno spomniti se, kako in zakaj je nastalo. Goriško SDGZ se je rodilo leta 1977 kot del tržaškega; šele potem se je vse skupaj preimenovalo v Deželno gospodarsko združenje. Takratni člani SDGZ-Gorica smo želeli premostiti zamejsko politično razdrobljenost in razdeljenost, da bi vsaj na gospodarskem področju lahko vodili skupno politiko. Na žalost pa so tudi na tem mestu prišli na dan med Trstom in Gorico precej različni interesi in gledanja na delovanje združenja. Zato je že prvi predsednik, pokojni Vilko Nanut, začel z akcijo, ki naj bi privedla goriški del združenja do čimvečje neodvisnosti. Ta načrt je uresničil naslednji predsednik, pokojni Anton Nanut, ki je ločil goriško strukturo od tržaške. S tem pa nismo hoteli ničesar razbiti, ampak obratno razčistiti nesoglasja s ciljem, da bi ustvarili eno deželno združenje, v katerem bi vsa pokrajinska imela enako težo.

Naše delovanje je vseskozi težilo k temu, da bi nudilo našim članom oz. slovenskim podjetnikom nujne informacije. Povsod je združenje zagovarjalo specifične naloge, ki jih nosi gospodarstvo za slovensko manjšino. Poleg tega nudi združenje svojim članom vse različne usluge za obveznosti, ki izhajajo iz vodenja podjetij: držijo jim plačilne liste, skrbijo za davčne obveznosti podjetij in za druge podrobnosti, ki so nujne pri vodenju podjetja.

Kakšni so odnosi Združenja s sorodnimi italijanskimi organizacijami in z gospodarskimi strukturami v Sloveniji?

Sodelovanje s sorodnimi italijanskimi organizacijami je šele v prvih povojih, saj je prve stike vzpostavil šele pok. Nanut z goriškim Združenjem trgovcev, nakar smo skušali razširiti sodelovanje na Združenje malih podjetnikov (API), toda na tem področju gre zelo počasi. Skušali samo si tudi izbojevati prostor v Trgovinski zbornici v Gorici, čemur mislim, da bo treba v bodočnosti posvetiti še več pozornosti.

Glede sodelovanja s Slovenijo moramo na žalost ugotoviti, da združenje nima najboljših stikov z njeno gospodarsko strukturo. Čeprav v

Sloveniji, kot že prej v Jugoslaviji, območne zbornice izgubljajo svojo važnost, mislimo da je treba kljub temu obdržati stike z njimi in jih celo razširiti. Možnost sodelovanja obstaja tudi z Gospodarskim forumom iz Slovenije, s katerim upamo, da bomo lahko v bodoče uspeli razviti še boljše odnose. Na področju sodelovanja smo vsekakor povsod le na začetku.

Ali lahko opišete današnje gospodarsko stanje v Gorici?

Gospodarsko stanje v Gorici je zaskrbljujoče; po eni strani večja podjetja dan za dnem zmanjšujejo število zaposlenih, po drugi pa je za našo gospodarsko strukturo ohrabrujoče dejstvo, da je spet zaživela zunanje-trgovinska dejavnost. Tukaj se sicer pojavljajo veliki problemi na finančnem področju, ker naše strukture niso finančno najmočnejše, medtem ko je za poslovanje z vzhodno Evropo finančno poglavje zelo pomembno. Zato upamo, da si bomo s pritiski, ki jih izvajamo, uspeli pridobiti zaupanje finančnih krogov in predvsem bank v Gorici in deželi, tako da bi se lahko začelo na nov način gledati na ta nova tržišča. Na tem področju vidim še možnost, da vsaj obdržimo sedanje stanje zaposlenih, z upanjem, da bi v prihodnje predvsem zunanje-trgovinska dejavnost lahko dala možnosti za nove zaposlitve.

Glede trgovine na drobno, ki je v Gorici v precejšnji meri v slovenskih rokah, se pojavlja neko novo obdobje, v katerem je uspeh odvisen od trgovcev samih, če si bodo uspeli spet pridobiti klientelo iz Slovenije in iz dela Hrvaške, ki ne mara na tržaško področje. Treba je, da se goriški trgovci spoprimejo z novo zahtevo po servisiranju te klientele.

Na Goriškem in še predvsem v Brdih je danes najbolj zaskrbljujoče prav stanje na kmetijskem področju. Če smo se včasih ponašali z vinogradništvom, je danes na žalost ta panoga v veliki krizi. Zato je treba, da začnejo naši kmetje drugače razmišljati: tiste debele krave, ki so bile v letih 70-80, ko je popraševanje po briškem vinu stalno naraščalo, so se danes posušile, ker se zaradi gospodarske krize pojavlja zastoj na tržišču. Uspešen bo, kdor bo posvečal čimveč pozornosti kvaliteti. Sorazmerno s kvaliteto pa je potrebna

tudi primerna cena. Ne moremo zahtevati visoke cene brez primerne kvalitete. Stalno skušam na vseh mestih opozarjati naše ljudi, da morajo posvečati izredno pozornost vinogradništvu, ker je v Brdih, kjer je ostalo največ slovenskih kmetov, ta panoga postala monokultura. Ko bi ta gospodarski sektor zašel v krizo, bi bilo zato spet nevarno, da ustvarimo nov »kup« brezposelnih. S problemi v kmetijstvu se bodo morale zato tako SDGZ kot predvsem ostale strukture, ki se ukvarjajo s tem sektorjem, spoprijeti in premisliti primerne poteze za izboljšanje te situacije.

Kakšen je danes doprinos slovenske narodnostne skupnosti k razvoju goriškega gospodarstva?

Doprinos slovenskih gospodarstvenikov k splošnemu gospodarskemu razvoju na goriški pokrajini je precejšen. Slovenski gospodarstveniki so prisotni na vseh gospodarskih področjih. Naši ljudje so prisotni v mali trgovini, v mednarodni trgovini, v obrtništvu, pri storitvenih dejavnostih (usluge, itd.), v industriji pa razen redkih izjem na žalost nismo prisotni. Področje, kjer se je vedno izredno poznala naša prisotnost, je kmetijstvo. Danes se tudi v njem naša prisotnost zmanjšuje, ker so kmetje na kraškem območju v glavnem zaposleni v kmetijstvu le »part-time«, prav tako v Sovodnjah in Štandreu, kjer so bili včasih kmetje v veliki večini. Le v Brdih predstavlja kmetijstvo še vedno izredno močno gospodarsko dejavnost.

Iz vsega tega izhaja, da moramo posvetiti gospodarskemu razvoju izredno pozornost. Kakor sta kultura in šola temelj za samostojnost in pristno čutenje slovenskega človeka, je močna gospodarska struktura pomemben predpogoj, da se slovenski človek počuti močnega in zavarovanega. Zato se moramo zavedati, da je gospodarstvo predpogoj za razvoj slovenske manjšine v Italiji.

Kakšne nove možnosti in perspektive se danes odpirajo tistim, ki želijo aktivno stopiti v gospodarski svet?

V gospodarstvu imamo Slovenci še veliko možnosti, da se uveljavimo. Brez dvoma zahteva delovanje v katerikoli gospodarski panogi precejšen napor in včasih tudi odpovedi v vsakdanjem življenju; kajti služba daje (oz. je dajala) določeno gotovost, medtem ko samostjno gospodarsko delovanje predpostavlja vsakdanje tveganje. Na Goriškem obstaja precej možnosti, da tudi mladi začnejo na različnih področjih z lastnim gospodarskim delovanjem. V tem smislu obstajajo dobre možnosti, da črpajo določena finančna sredstva iz še obstoječih skladov, ki so na razpolago na deželni in pokrajinski ravni.

Hvala za pogovor!

Damjan Hlede

»Levica je vedno zgubila, zgubi tudi kadar je na tem, da dobi. Odkar obstaja, je vedno zgubila.«

filozof Norberto Bobbio

***

»Demokracija obstaja samo, kadar ljudstvo mirnodušno sprejme volilni poraz, ker lahko upa, da bo naslednjič šlo drugače. V Italiji smo postavili pod vprašaj ta osnovni princip.«

Francesco Alberoni

30. APRIL - 1. OBLETNICA SMRTI

LJUBKA ŠORLI

Moja pesem

Moja pesem ne utira novih, drznih si poti; stvarstvo božje v vseh odtenkih njenim strunam govori. Ne potaplja se v globine in ne sili v višočine. Skozi srečo in gorje pesem moja eno išče: Pot v človekovo svetišče, ki mu pravimo srce.

Ljubka Šorli

Vaša pesem in Vaše življenjsko pričevanje sta močno živi v naših srcih.

Ali si vzamemo dovolj časa, da občudujemo lepoto, ki nas obdaja?

Izšla je zanimiva strokovna knjiga

Dr. Jože Oswald in mag. Marinka Kogoj - Oswald sta izdelala zelo izčrpno in praktično delo, ki zadeva oblike in sisteme gojenja vrtnin v zavarovanem prostoru (zaprte grede, rastlinjaki, tuneli, prekrivala...). Poglavljen je tudi pregled bioloških procesov, ki jih sproži takšna oblika gojenja. Knjiga vsebuje tudi podrobne nasvete za namakanje, gnojenje in na splošno vzdrževanje vrtnin v zavarovanem prostoru ter sistematični pregled tehnologije pridelovanja vseh posameznih vrtnin.

Veselo razpoloženje skavtov ob tradicionalnem jurjevanju

Prizor iz prejšnjih let

Izčrpen prikaz osebnosti in delovanja Franca Jeze

Številno občinstvo je v petek, 22. aprila, sledilo poteku simpozija o Francu Jezi, ki sta ga v Peterlinovi dvorani priredila Društvo slovenskih izobražencev in krožek Virgil Šček. Predavatelji in diskutanti so osvetlili vse strani Jezovega delovanja, značaja, njegovo politično misel in literarno ustvarjanje.

Prvi je udeležencem spregovoril inž. Franc Goličnik, Jezov prijatelj iz mladih let. Obudil je spomine na drugo polovico tridesetih let, ko se je Jeza udeleževal pri klubih Mlada setev in Zarja, in na vojna ter po vojna leta. Čeprav zelo mlad, se je Jeza že takrat odlikoval po zrelosti in razgledanosti, ki je bila sicer zadržana in preudarna, a prav zato tudi zanimiva. V tistih letih se je Franc Jeza zavedal nevarnosti, ki jo za slovenski narod predstavlja desni totalitarizem. Zaradi tega se je vedno zavzemal za krepitev narodne zavesti in za sodelovanje s komunisti, ki ga je takrat čutil potrebnega, čeprav se je zavedal, da se bo prej ali slej s komunistično ideologijo treba soočiti.

Prof. Martin Jevnikar je imel nalogo, da prikaže Jezovo literarno ustvarjanje. Sem spadajo zlasti tri knjige: Moč ljubezni, Nevidna meja in Spomini iz taborišča. V ospredju je človek v svojem vsakdanjem življenju, s svojo problematiko. Dela se odlikujejo po odkritosrčnosti in osebni prizadetosti, opisovanje ljudi je živo in plastično. Poleg omenjenih del je Jeza napisal še precej stvari, ki so izhajale v raznih listih, kot npr. fantastični roman Povratek iz veselja, razne povesti in veliko radijskih iger. O teh je spregovoril časnikar Marko Tavčar, ki je opisal Jezovo sodelovanje na Radiu Trst A: vanj spadajo urejanje pregleda tiska, kulturne kronike, prevajanja del tujih avtorjev in njihova dramatisacija. Franc Jeza se je odlikoval po dramaturškem in pisateljskem talentu, po neutrudnem delovanju (delal je marsikdaj do poznega) in po izrednem čutu za slovenščino.

O slovenskem narodnem vprašanju skozi čas je govoril zgodovinar dr. Janko Prunk, ki je predstavil stereotip, ki je pri Slovencih prevladoval dolga desetletja in ki ga je označevalo zavzemanje za narodno samobitnost, ne pa želja po lastni državi. Vsi slovenski narodni programi, razen programa krščanskih socialistov, so se zavzemali za Slovenijo v okviru Jugoslavije. Temu stereotipu je dolga leta kot izjema nasprotoval prav Franc Jeza.

Je bil Franc Jeza politik ali ne? Na to vprašanje je v svojem prispevku skušal odgovoriti dr. Drago Legiša, ki je z Jezo dolga leta sodeloval. Po njegovem mnenju je bil Franc Jeza politik, za katerim je stala ideja: ideja slovenske države. Svojo politično vizijo je predstavil v petih zbornikih, ki nosijo pomenljive naslove: Alternativa, Inicijativa, Demokracija, Akcija in Neodvisna Slovenija. Ti zborniki vsebujejo smotrno strukturiran načrt za doseg tega, kar se je uresničilo leta 1991.

O Francu Jezi med Ljubljano in Trstom je govoril prof. Vlado Habjan, ki je med drugim izjavil, da je Jeza razumel svetovno situacijo in po njej orientiral svoje delovanje v korist slovenskega naroda. Zato si zasluži spomenik, ulico ali vsaj

zbornik, v katerem bil bili zbrani vsi njegovi spisi.

Kot zadnji je spregovoril časnikar Saša Martelanc, ki je obudil spomine na sodelovanje s Francem Jezo pri širjenju letakov za neodvisno Slovenijo v času, ko je bilo to zelo tvegano početje. Jeza je trdno veroval v pravičnega človeka, v plemenite in dragocene vrednote. Najprej je imel rad slovenske ljudi, zanimala ga je vsaka posamezna usoda. Narod je bil zanj vsota vseh znanih in nezanih rojakov. V sebi je imel pristno in počlovečeno Slovenijo.

Ob 10-letnici smrti je Franc Jeza prejel torej dostojno počastitev za svoje delovanje. Več diskutantov je obudilo spomine na prijateljstvo s tem velikim idealistom, ki pa je v očeh mnogih veljal za sanjača. Na koncu so prisotni odobrili osnutek resolucije, ki slovenske oblasti poziva, naj se spominu Franca Jeze oddolžijo na čim bolj primeren način, z obeležjem ali z zbornikom.

Udeleženci simpozija so ob koncu sprejeli naslednjo resolucijo:

»Slovenci iz zamejstva in matice, zbrani na simpoziju ob 10-letnici smrti velikega narodnjaka in kulturnika Franca Jeze, opozarjamo slovensko javnost na njegovo nesebično in naporno delo pri spodbujanju, pospeševanju in utemeljevanju ideje o samostjni Sloveniji, ki jo je več desetletij tudi ilegalno širil iz Trsta. Udeleženci simpozija se obračamo na pristojne slovenske oblasti - in v prvi vrsti na skupščini mest Ljubljana in Ptuj - z vabilom, da primerno obeležijo tako na rodnem Ptujju kot v glavnem mestu Slovenije delo, ki ga je Franc Jeza opravil v korist celotnega slovenskega naroda.«

Zopet je izšla Naša beseda

List Naša beseda, ki izide na Opčinah vsako leto za Veliko noč, je spet med nami. Letošnja izdaja je zelo lepo oblikovana, vsebinsko pa vsestransko bogata in zanimiva. Omenimo naj samo uvodno velikonočno misel župnika Zvoneta Štrublja in pa razmišljanje Majde Artač Šturman o televiziji, da ne govorimo o prispevkih, ki predstavljajo izčrpen prikaz številnih dejavnosti v okviru vaške in župnijske skupnosti, od slovenskih šol do pevskih zborov (Sv. Jernej, Vesela pomlad), pa do skavtov in igralske skupine Tamare Petaros. Ne manjka niti zgodovinskih člankov, kot so npr. spominski prispevek Egidija Košute ob 10-letnici smrti prof. Antona Kacina, ter članki o župniku Matiji de Jurcu (avtor Ivan Artač), o Marijini družbi (avtor Drago Štoka) in o 50-letnici bombardiranja Opčin (avtorica Berta Vremec). Zabeleženo je tudi versko življenje pri Banih in na Ferlugih, najdemo pa tudi poročilo o restavriranju cerkvenih orgel. Bralec si v Naši besedi lahko prebere tudi celotni spored slavlja velikonočne skrivnosti na Opčinah, pri Banih in na Ferlugih ter spored pastoralnega obiska škofa Bellomija, ki je potekal od 9. do 17. t.m. Podanih je tudi nekaj statističnih podatkov župnije in seznam najstarejših župljanov.

Ob tej priliki naj zopet omenimo, da je bila v soboto, 16. t.m., v dvorani openske hranilnice predstavitev knjige dr. Ivana Artača Opčine, zgodovinski oris župnije.

Eva Klotz v Trstu

Na povabilo kulturnega združenja Mitteleuropa se je v soboto, 16. aprila, mudila v Trstu znana južnotirolska avtonomistka Eva Klotz. Na srečanju, ki je bilo v dvorani sv. Marije Velike in ki mu je prisostvovalo več kot 300 udeležencev, je Eva Klotz poudarila, da se problem meja ne sme obravnavati samo na italijanski vzhodni meji, ampak povsod tam, kjer živijo narodnostne manjšine oz. tam, kjer so prisotne avtonomistične težnje. Klotzova se je namreč nanašala na zahteve gibanja Forza Italia v zvezi z vstopom Slovenije in Hrvaške v Evropsko unijo. Poudarila je tudi svoje negativno stališče do osnivanja t.i. »makroregij«, saj »drugi ne morejo odločati o naši usodi«. Najboljša rešitev je v samoodločanju narodov v Evropi, ki sloni na svobodi in identiteti posameznih narodov. To bi prispevalo k odstranitvi napetosti.

Klotzova, ki jo je spremljal predstavnik južnotirolskih »Schützov« Peter Piock, se je v Trstu srečala tudi s predstavniki raznih manjšinskih in avtonomističnih strank in gibanj, med temi tudi s Slovensko skupnostjo, ki je isti dan imela deželni kongres.

Nov občinski statut

Široka večina tržaških občinskih svetovalcev je v petek, 22. aprila, odobrila nov statut tržaške občine, ki prinaša pomembne novosti, zlasti kar zadeva slovensko manjšino na Tržaškem, priznanje katere je zabeleženo kar v 1. členu statuta, ki se zavzema za sožitje »med italijansko in drugimi skupnostmi, ki so zgodovinsko prisotne na teritoriju, posebno slovensko«. 6. člen sicer določa skrb tudi za »razvoj zgodovinskih tradicij vseh skupnosti v občini, med katerimi velja posebno opozoriti na istrsko in dalmatinsko«, kar je prispevalo k temu, da so za statut glasovali tudi predstavniki Severne lige, Liste za Trst in Krščansko-demokratskega centra, medtem ko se je Nacionalno zavezništvo vzdržalo, predstavnik Stranke komunistične prenovе Venier pa je glasoval proti.

Kljub temu je treba oceniti revidirani statut kot nekaj zelo pozitivnega za našo narodnostno skupnost. To je tudi mnenje svetovalca SSK-ZT dr. Petra Močnika, ki v svojem tiskovnem poročilu izraža zadovoljstvo ob široki podpori statutu. Slednji med drugim prepoveduje referendum o ustavnih pravicah, se zavzema za pravico občanov do prevajalca v odnosih z občinskim pravobranilcem ter za gojenje stikov z državami skupnosti Alpe-Jadran, ki predstavljajo naravno in privilegirano zaledje Trsta. Odobritev statuta je pomembna še zlasti, če pomislimo na trenutno politično sliko v Italiji.

Nova Jančarjeva drama za SSG

V petek, 22. t.m., je pisatelj Drago Jančar v Trstu izročil ravnatelju Miroslavu Košuti svojo novo dramo.

Delo so v Slovenskem stalnem gledališču pričakovali z veliko nestrpnostjo, saj mu je bilo namenjeno že pred začetkom pisanja. O njem je trenutno dano vedeti le, da je to igra za pet oseb, o vsebini pa je mogoče ugibati po naslovu, »Nalštat«, znamenitem arheološkem najdbišču keltske kulture.

S študijem Jančarjeve novitete bo SSG pričelo že v maju.

Festival slovenske popevke

III. Festival slovenske popevke v Trstu bo v soboto, 7. maja in v nedeljo, 8. maja t.l., v Kulturnem domu v Trstu, v soboto, 14. maja, pa v športnem centru v Zgoniku.

Ob spremljavi orkestra MIX bodo pevci zapeli 16 popevk. Iste popevke bodo ponovili v vseh treh večerih.

Strokovna komisija bo ocenila in nagradila prve tri pesmi. Tudi občinstvo bo oddalo glasovnice in z njimi izbralo prve tri popevke. Te bodo prejele nagrado občinstva. Strokovna komisija mentorjev pa bo podelila tri diplome za najboljšo izgovorjavo. Primorski dnevnik bo podelil nagrado za najboljše besedilo.

Zmagovalce bodo razglasili v nedeljo, 8. maja.

V SKK o primorskem človeku pod fašizmom

V soboto, 23. aprila, se je v prostorih Slovenskega kulturnega kluba odvijalo predavanje o življenju primorskih Slovencev in Hrvatov pod fašistično strahovladno. Predaval je prof. Tomaž Simčič, ki je orisal okoliščine, ki so privedle do vzpona fašistične stranke na oblast. Posebno pozornost je posvetil seveda dogajanju v naših krajih. Za Slovence in Hrvate je bila diktatura seveda veliko bolj težavna in neizprosna kot za italijanske sodržavljane, saj je ukinitve osebnih in političnih svobod potekala skladno z raznarodovalno politiko italijanskih fašističnih oblasti. Po predavanju je stekla razprava, ki se je seveda dotaknila tudi današnjega političnega trenutka v Italiji po zmagi Berlusconi.

Kuret novi umetniški vodja GM

Stojan Kuret je novi umetniški vodja Glasbene matice. Dosedanji umetniški vodja Janko Ban se je zaradi preobremenjenosti temu mestu odpovedal. Stojan Kuret je priznani zamejski glasbeni delavec, ki je v slovenskem in tudi v širšem kulturnem prostoru dosegel zavidljive uspehe z vodenjem orkestrov, predvsem pa zborov, kot npr. Mladinskega zbora Glasbene matice, ki ga je vodil dolgo let, in mešanega zbora Jacobus Gallus, za ponovno oživitve katererega je dal pobudo leta 1991 in ki ga je vodil do lani, ko mu je nasledil prav Janko Ban.

Katoliški glas dobite tudi v trgovini Fortunato, v Tržaški knjigarni in v kiosku pri openskem tramvaju.

Mons. Stanko Zorko 75-letnik

Prisrčno domače je rojanska skupnost počastila svojega dolgoletnega dušnega pastirja za njegov 75. rojstni dan. V četrtek, 21. aprila, so najprej na župnijski ravni g. župnik Latin in njegovi sodelavci osebno voščili mons. Zorku. Imenovanje za monsinjorja je bila zadnja odlika, ki jo je pok. škof Santin izkazal g. Zorku.

K slovesni večerni maši se je zbralo lepo število vernikov. Pevski zbor (okrog 30 pevcev) je res dal vse od sebe, da bi mu s pesmijo Vstajenja in Duhovniško srce imaš izkazali hvaležnost za nesebično požrtvovalnost, ki so je še vedno deležni. Gdč. Pisani je v prošnjah vernikov vpleta misli in potrebe vse skupnosti. Med nagovorom je slavljenec prečital zanimive misli o veličini duhovniškega poklica, ki pa v obratnem sorazmerju ni vedno na višini Onega, ki je klical.

Po slovesnosti v cerkvi je bila vesela družabnost v prostorih Marijinega doma.

Rojanska skupnost veliko dolguje mons. Zorku. Njegova dušnopastirska vnema, gospodarstvenost in mnogi drugi talenti držijo skupaj že dve ali tri generacije rojanske slovenske skupnosti. Kot je bilo izrečeno na družabnem večeru, naj mu Bog dodeli še za naprej trdnega zdravja in božjega blagoslova.

F.V.

Tudi pri nas proslavili 25. april

Po vsej državi so se v ponedeljek zvrstile proslave in manifestacije ob 49. obletnici splošne vstaje proti nacifašizmu v Italiji. Letos so ljudje k slovesnostim pristopili še bolj občuteno in prizadeto zaradi političnega vzdušja, ki je nastalo po volilni zmagi desničarskega kartela, in zaradi ponovnih polemik o fašizmu in odporništvu. Tako se je tudi v tržaški Rižarni zbrala velika množica ljudi, da bi izpričala svojo zvestobo vrednotam, ki niso samo vrednote odporništvu, ampak veljajo za občečloveške. V Rižarni so se zvrstili katoliški (vodil ga je msgr. Franc Vončina), židovski in srbsko-pravoslavni verski obred, govori komisarja Mazzurca, zgoniške županje Tamare Blažina (govorila je v slovenščini), sindikalista Luciana Kakovicha in zgodovinarja Elia Apiha. Prisotnih je bilo več uglednih gostov, med katerimi velja omeniti tržaškega župana Illyja, predsednika deželne sveta Degana, bivšega zunanjega ministra Andreatto, idr. (iž)

Danes veliko govorimo o čistih rokah...

— To je zato, da vsakemu ne razlagam, kako se je to zgodilo.

Uredništvu Katoliškega glasa

Člani društva ZEDINJENA SLOVENIJA pošiljamo s svojega 47. rednega letnega občnega zbora vam in vsem vašim bralcem iskrene pozdrave.

Želimo vam veliko uspehov in božjega blagoslova pri vašem delu.

Prav lepo pozdravljamo.

Fantovska in dekleška skupina iz Doline v sodelovanju s KD Valentin Vodnik vabita na tradicionalno

Majenco '94

v Dolini, 6., 7., 8., 9. in 10. maja 1994.

V cerkvi sv. Martina razstava umetniške obrti.

V galeriji Torkla razstava domačih likovnikov.

V okviru praznika Majence Občina Dolina prireja XXXVIII. razstavo domačih vin.

1897 - 1994: 97 let tradicije in kakovosti
URARNA - ZLATARNA
uradni zastopnik
LONGINES • CITIZEN
Šuligoj
Ulica Carducci, 49 - Tel. 0481 / 535657

Urniki svetih maš

Sobota

ob 17.00 Katinara, Sv. Jakob
ob 18.00 Repentabor, Sv. Ivan, Barkovlje
ob 19.00 Dolina, Boršt, Ricmanje, Trebče, Opčine
ob 19.30 Mačkolje, Gropada, Škedenj
ob 20.00 Boljunec, Prosek

Nedelja

ob 7.00 Rojan, Sv. Ivan
ob 7.30 Sv. Križ
ob 8.00 Sv. Vincencij, Barkovlje, Sv. Anton Novi
ob 8.30 Kolonkovec
ob 9.00 Rojan, Podlonjer, Sv. Barbara, Opčine, Bani, Sv. Jakob
ob 9.15 Pesek
ob 9.30 Sv. Ana, Prebened, Domjo, Katinara, Kontovel
ob 10.00 Boljunec, Boršt, Trebče, Repentabor, Prosek, Sv. Križ, Sv. Ivan, Salezijanci, Škedenj, Ferlugi
ob 10.30 Dolina, Bazovica, Žavljje
ob 11.00 Mačkolje, Ricmanje, Opčine, Barkovlje

Čestitke

Uredništvo Katoliškega glasa ter goriški in tržaški prijatelji čestitajo Juriju Paljku in ženi Adriani Monte ob veselem dogodku rojstva druge hčerke Tine, ki se je pridružila sestri Ivani.

OBVESTILA Radio Trst A

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00.

Sporod od 1. do 7. maja 1994

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: Peter Klepec. Napisal France Bevk. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.20 Filmi na ekranih. 11.30 Nabožna glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Obzornik. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dante Alighieri: Božanska komedija - Nebesa. 15.00 Krajevne stvarnosti. 15.30 Glasba za vse okuse. 16.00 Krajevne stvarnosti. 17.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Na bregovih Vardarja. 9.15 Odrpta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 14.10 Otroški kotichek. 14.30 Potpuri. 15.00 Julius Kugy: Slovenske gore, slovenski ljudje. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.10 Vlado Malačič: Pregled oceanografskih raziskav v Tržaškem zalivu in problemi razvoja ob morju.

Torek: 8.10 Skozi tančico molka. 8.30 Soft Music. 9.15 Odrpta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Popoldanski potpuri. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Dante Alighieri: Božanska komedija - Nebesa.

Sreda: 9.15 Odrpta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.20 Na goriškem valu. 15.00 Made in Italy. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Literarne podobe: 13 za 13.

Četrtek: 8.10 S hrano do zdravja. 8.40 Revival. 9.15 Odrpta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Kulturne diagonale: Iz filmskega sveta. 15.30 Popoldanski potpuri. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Dopisnice z najbližjega vzhoda.

Petek: 8.40 Potpuri. 9.15 Odrpta knjiga. Ivo Andrić: Most na Drini. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Primorska poje. 13.45 Narodnozabavna glasba. 14.10 Otroški radijski tednik. 14.30 Od Milj do Devina. 15.00 Nekaj minut z... 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.40 Revival. 9.00 Bonton odpira vsa vrata. 9.20 Potpuri. 10.10 Koncert. 12.00 Ta rozajanski glas. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Ti soč let naših prednikov. 15.30 Soft Music. 16.00 Zapisi o literatih. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Janez Povše: »Prosim, vprašajte berlinski zid!«

***

Kdor izgubi občutek in zavest grošnosti naj se zave, da je sam slaboten in grešnik.

KATOLIŠKI GLAS Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina v lirah:

Italija	55.000
Slovenija	55.000
inozemstvo	80.000
zračna pošta	100.000

Oglasi in osmrtnice: za vsak mm višine v širini enega stolpca 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

Član:

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA
PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH
KATOLIŠKIH TEDNIKOV

SKLAD FUTURA ZA ZACNITE PRIHODNOST SKLADATI.

Zanesljivost Kmečke banke
in izkušnja zavarovalnice
RAS skupaj za Sklad Futura.
Načrt dopolnilnega
socialnega skrbstva
z zagotovljeno
osnovno naložbo ali
dopolnilno pokojnino,
ki se sproti ovrednoti.
Osebj Kmečke banke
vam je na voljo za vsa
potrebna pojasnila.
Zagotovite si brezskrbnost
s Skladom Futura.

**Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica**

V sodelovanju z

